

اَلْ سَلَامُ عَلَيْكُمْ

وزارت شئر اتفاقی آذربایجان ایل دلخیز

۱۲۲
۱۲۳

Azərbaycan Elmlərini

بازار آیی (استھنام) ۱۰۷۶ و گلزار-کیوں آیی (فرودن مل) ۱۰۷۵

ناغیل و افسانه (اوْزَل سَابِی ۴)

الله ين آدى ايله

آذربایجان ائل بیلیمی
در تگی نین آیلیق ایچ بولتنی
Azərbaycan Elbilimi
۱۲۲-۱۲۳ - جی سای
بایرام، ناغیل و افسانه (اوزل سایی ۴)
بایرام آیی (اسفندماه)، آغلار گولر آیی (فروردین ماه)
۱۳۹۸

باش یازار:
احد فرهمندی

ائديت:
احد فرهمندی، علی برازنه

جلدين شكيلي: اؤلكر تبريزلى

موسسه شیر اتفاقی
آذربایجان ائل بیلیمی
شماره دوست - ۱۲۳

elbilimi2@gmail.com

۱۲۰-جی سای قیروو آی (دیماه) ۱۳۹۸

اون سؤز

- یئنی ایل بايرامي / احد فرهمندي ۵
مقالات ۵

- سال ۱۳۹۹: سيچان ايلی (سال موش) / دکتر توحید ملکزاده ۲۱
ایلخیچیدا ۱۳۳۰-لاردا بايرام دبلری / آنديا و اسفنديار آوگان ۲۵
چرشنبه آخشماني نين گوزل دبلری / داودعبدی ۳۱
حيات نو و زايش دوباره / روح الله صاحب قلم ۳۷
ساياچي سؤزلري / مير هدایت سيدمرندی ۵۱
مناسك و آداب و رسوم ديني در تور كمن صhra / دکتر اونق ۵۵
آذربايجان ائل ماھنيلاري / دکتر.م.ع فرزانه ۶۳
آذربايجان شفاهي خالق شعرى و هئجا وزنى نين اينکشاف تاريخي /
سدنيك پاشا پيرسلطانلى (پاشاينو) ۷۱
آغارتيلار / هاوار عبادى ۸۱

۱۲۳-جی سای آغلار - گولر آی (فرودين ماه) ۱۳۹۹

ناغیل و افسانه (اوزل سایی ۴)

مقالات

- درباره قصه ها و افسانه های آذربایجان / پروفسور محمد علی فرزانه ۹۷
رازی از داستان های فولکلور آذربایجان / دکتر حسین فیض الهی وحید ۱۰۷
گذری بر قصه ها و افسانه های عامیانه / عباس مهیار ۱۱۷
افسانه آذربایجانی سارای؛ یک داستان در شش روایت / الیاس واحدی ۱۲۳
بررسی شیوه های کهن و نوین قصه گویی / افسانه بازیار ۱۳۳
دده قورقود کتابیندا عائیله ایلگیلری / دکتر ح.م (گونئیلی) ۱۵۱

ناغیل لار

- ملک جمشید ناغیلی / احسان قاسمخانی ۱۶۱
شاهین لال قیزی / هاوار عبادی ۱۶۷

کتاب تانیتیمی

- آذربایجان ائل ناغیل لاری / علی فلسفی میاب ۱۷۴
وازان ۳-۵، ددهم قورقود تورکمن صحراء کتابی / مهندس علیرضا صرافی ۱۷۶

اون سەز

احد弗ەمندى

يئنى ايل بايرامى

هربير خالقين تارىخييندە چئشىدلى بايراملار، ائل شنلىكلىرى اولموشدور. اونلاردان بعضاپلىرى خالقا بىلى بىر ايدئولوگىيا ايله باagli اولدوغوندان زامان كىچدىكىجه اووندولموش، ذهنلىردن سىلينمىشدىر. او بايراملار عصرلىرين سيناغىندان كىچە بىلىر كى، اونلارين اساسىندا انسان اىستكلىرى دورور. آذربايجان خالقىنин چوخ اوزاق كىچمىشلەرن بو گونەدك سئوه-سئوه كىچىرىدىگى بئله بايراملارдан بىرى ده يئنى ايل بايرامى دىر.

چوخ قدىم زامانلارдан باشلاياراق دونيا خالقلارينين بىر چوخو يازىن گلمەسىنى، طبىعتىن اويانماسىنى، اكىن ايشلىرىنىن باشلانماسىنى باهار بايرامى كىمى قارشىلايىبلار. ايلين يئىلنەمىسىنە گؤره شنلىكلىرى كىچىرىمىش، اونو يئنى ايلين باشلانغىچى كىمى قارشىلامىشلار.

قدیم‌دن بیر سیرا شرق خالقلاری، او جمله‌دن مرکزی آسیا و آذربایجان تورکلری ده باهارین گلیشینی بایرام ائتمیشد. بو بایرام باهار بایرامی آدلاندیریلمیش دیر. بو بایرام یاز فصلی‌نین آغلار- گولر (فروردين) آیین‌نین ایلک گونون بایرام آدلانیر. یازین باشلانیشیندا گئجه- گوندوز برابراولور.

یئنى ایل بایرامی، بیرلیک، قارداشلیق بایرامی، خالق شنلیگی دیر. قدیم دؤورلردن برى خالقیمیز نووروزو یئنى ایلين باشلانغیچی حساب ائتمیش، اونو بوللوق، برکت و یئین دوغولوش کیمی رمزلشیدیر میشیدir.

باهار بایرامی اینانجلارینین اساسیندا انسانا، طبیعته حیات وئرن دؤرد عنصرон - سویون، اودون، یئلين (هاوانین)، تورپاغین ایسینمه‌سى، «دیریلمەسى» دئمکدیر. اودور کى، باهار بایرامی شنلیکلری تزه ایلين باشلاننماسینا، یعنى آغلار - گولر آیین‌نین باشلاننماسینا دؤرد هفتە قالمیش کئچیریلمگە باشلايير. بو آيا بوز آى دئییرلر، همین آیین ھر چرشنبه‌سى طبیعتین بیر عنصرو ايله باغلاندیریلمیش و بئله‌لیکله، انسانلارین دوشونجەسیندە ایل آخر چرشنبه‌لر يارانمیش دیر. اسکى ایناملارا گۈرە بو چرشنبه‌لرین ھر بیریندە دوغانین دؤرد عنصروندۇن بىرى «دیریلمیش دیر». دؤرد آخر چرشنبه‌سى سیرا ايله سو چرشنبه‌سى، اود چرشنبه‌سى، يئل چرشنبه‌سى و تورپاق چرشنبه‌سى آدلانیر. بو چرشنبه‌لرده ده خالقیمیزین عادت-دبلىرى ياشايير.

سو چرشنبهسى

بو چرشنبەيە «اژل چرشنبە»، «سولار نووروزو» دا دئىيىرلر.
سو چرشنبەسىنده سو و سو قايىناقلارى ترەلنير، آرخالار
آرىنib دوزنلەنir، سويا باغلى آبادلىق ايشلرى گۈرولور، سو
اوجون چئشىدلى شنىكىلر كېچىرىرلر.

سو چرشنبەسى سويا تاپىنما (عبدات) اينامى ايله باغلى دىر.
هله گون دوغمامامىشدان ھامى سو اوستونە گىدىر، ال - اوزونو
يوبور، بىر-بىرينىن اوزرىنه سو چىلىير، سو اوستوندن آتلانir،
ياراليلارىن ياراسىينا سو چىلىيرلر. خالقىن اينامينا گۇرە سو
چرشنبەسى گونو «تىزه سو» دان كېچنلر، آزارىنى، بئزارىنى
اونا وئرەنلر ايل بويو خستەلىكىن اوذاق اولاڭلار. ھمىن گون
سو اوستوندە چئشىدلى مراسىملر كېچىرىلىر. بىر پارا نغمه
اوخونور.

سو چرشنبەسى ايله باغلى چوخلۇ اينانجلار، فال لار،
توركەچارالار، بایاتىلار، افسانەلر ھابىلە روایتلر وار. مثلا،
اينانجلاردا دئىيلir:

- سوفرەيە سو داغىلماسى آيدىنلىق دىر،
- سو اىچن آدامى غافىلدان وورماز لار،
- سو اىچن آدامى ايان چالماز،
- لال آخان سودان كېچمىزلى.

بىر چوخ آتالار سۆزوندە دە سوپىون قوتىساللىقى گۈرۈنور:

- سو اولان يئرده ديرىلىك اولار،
- سو احسان دير،
- سو موردارلىق گؤئتورمز،
- سو ييو چىر كلن دير هنinin اولوسونو يوماغا سو تاييلماز.

اود چرشنہے سی

ایل آخر چرشنیه‌لرین ایکینجی سی او د چرشنیه‌سی دیر. بونا خالق آراسیندا «ایکینجی چرشنیه» و یا «اوسلو چرشنیه» ۵۵ دئیلیل.

او د چرشنېسی کېچمیشده خالقىمیزىن گونشە، او دو ساخلايىپ قوروماغىن و عجىلىيئە اينامى ايلە باغلى دىرى. او د چرشنېسىن ده او دو تمىزلىك، ساغلاملىق و گۈزلىك رمىزى كىمي كېچىرىرلەر. او دلا باغلى دا بىر چوخ خالق دئىيملىرى - اينانجلار، آتالار سۆزلىرى، آندalar، آقىشلار، قارغىشلار، تايماجالار بىر گونه قدر ياشاماق دادىر.

آتاalar سؤزلىرى:

- اود ايمان دان دير،
- اودلا ظارافات ائلهين آغلار قالار،
- اودلا اوينيايان اودسوز قالار،
- اود ائله يني، فلك ائله يه بيلمز،

- اودا دردینى دئين خىير آپارار،

- اودو سؤين قارا گونه قالار.

اينانجلار:

- اوچاق ياناندا سىلىنيرسە، دئمك، كىمسە سۈزۈنۈو
دانىشىر،

- اوچاغا ياناشاندا سلام وئرلر،

- اوچاق داغى دانىن اوچاغى داغىلار،

- گون گوزرانلىق گتىرر.

آندلار:

- اوە حاقى!

- گون حاقى!

- ايشىغا آند اولسۇن!

- چىراق حاقى!

آلقيشلار:

- اودونا نور چىلنسىن!

- اوچاغىن نورلو اولسۇن!

- اوچاغین قارالماسين!

قارغىشلار:

- گونش سنه قىيم اولسون!

- اود-اوچاغا حىرت قالاسان!

- اوچاغين قالانماسين!

- اوچاق اوزو گؤرمە يەسن!

خالقىن اينامينا گئرە اودو انسانلارا وئرن آغاچ اولوب. بونونلا
باغلى دا بير سира اينانجلار وار:

- آغاچىن ايستىسىنە ايسينرلر،

- اود چىرىنىدىن ده «آغلايان» آغاچى كىن سونسوز
قالار.

- اود چىرىنىدىن ده اوچاق دان اود وئرمىزلىر،

- پالىد آغاچى نىن ايستىسى ساغلاملىق گتىرر.

يئل چىرىنىدىن

يئل چىرىنىدىن گونوندە ده اسن ايستى كولكلەر يازىن
گلىشىنيدن خبر وئرىن. خالق آراسىندا «كولك اويدان
چىرىنىدە»، «كولكلى چىرىنىدە» كىمى تانىنан يئل
چىرىنىدىن دە ئىل آخىر چىرىنىدىن اوجۇن جوسودور. ايناما

گؤره بو چىشىبەدە اويانان يئل، كولك اويانمىش سوپىو، اودو
حركتە گتىرير. شفاهى خالق يارادىجىلىغىندا يئلين تانرى
اولماسى ايله باغلى چىشىدلى نعمة، افسانە، روایت، اينانچ،
مثىل و... يارانمىش دىر. باهاربايرامى شىنىكلىرىنده كېچىرىلەن
يئل بابا مراسىمىي اۋز كۈكونە دايىناراق قدىم اجدادلاريمىزىن
يئل تافرىسيينا ايناملارى ايله باغلى دىر.

آ يئل بابا، يئل بابا،

تەز گل، بابا، گل، بابا.

سوور بىزىم خىرمانى،

آتىنا وئر سامانى.

دن داغىلىپ داغ اولسون،

يئل بابامىز ساغ اولسون.

آ يئل بابا، يئل بابا،

قوربان سنه، گل بابا.

اينانجلار:

- يئل بابا خىرمانا گلمەميشدن قاباق اورادان بوغدا، دن
گۇئىتۈرمىزلىر. سوورولمامىش بوغدا گۇئىتۈرنىن اوغلۇ اۇلر.

- يئلى آسدىرەنى سۈيمىزلىر.

- يئل چىشىبەسى گىچە سۈيىد آغاچىنىن آلتىنا گىندىب

نیت ائله و يئل بابانی چاغىر. اگر يئل بابا سينى سىسىنى ائشىدىپ اسىسە و سؤيودون بوداقلارينى تورپاغا توخوندورسا، ايستىگىن يېرىنه يئتر.

تورپاق چىرىنباھىسى

يئنى ايل بايرامينا ياخىن سونونجو چىرىنباھىدە يئر اويانىر، تورپاق نفس آلىر. بو چىرىنباھى خالق آراسىندا «يئر چىرىنباھىسى»، «ايل آخر چىرىنباھى» و يا «تورپاق چىرىنباھىسى» آدلانىر.

ايىاما گۈرە تورپاق چىرىنباھىسى يەتتىشىنده تورپاق آرتىق اكىنه حاضر اولور و اونا توخوم سېمك اوЛАر.

اسانەيە گۈرە آداملارين ارزاق قىتلىغىنidan چتىنلەكى چىكدىكلىرى بو گوندە سو، اود و يئل تورپاق خاتونون يېرآلەتى معبدىنە قوناق گلىر، بورادا ياتمىش تورپاڭى اويدىرلار. اونلار
ال-اله وئرىب:

زمزم گلدى، آتش گلدى، يئل گلدى،

تزه عؤمۇر، تزه مەحصۇل، ايل گلدى.

- دئىيە اوخويما-اوخويما ايشىقلى دۇنيا يَا چىخىرلار.

ايل آخر چىرىنباھىل آراسىندا تورپاق چىرىنباھىسى مراسىم، آيىن، اينام، اويون و شىلىكىلرلە ان زنگىنى دىر، چونكى ھمىن گونون مراسىملرى ھم سويا، ھم اودا، ھم يئلە، ھم دە تورپاغا

اینامی عکس ائتدیریر. همین گون انسانلار تورپاق يئرلره چىخىر، تورپاغى تميزلەيىر، بۇستان و دىيرىكىلدە چئشىدىلى آيىنلر، كوتلۇى شنىيكلەر كېچىرىر، امك نۇمەلرى اوخويولار. بو چىشنېنىن آخشام شنىيكلەرى داها گور اوولور:

اثولرده اوزرلىك ياندىرىلىر، تونقاللار قالانىر، باجالاردان توربالار ساللانىر، قورشاق آتىلىر، قولاق فاللارى قورولور و ...

يئل چىشنېسى گونو تزه ايلە خوش آرزو لار، عائىلە يە سعادت، خوشبختلىك آرزو لانىر. همین گون ھامى اۆز ائويندە اولمالى، يالنىز اۋودادلار واليدئىنلىرىنە باش چكەرك اۆز اولرىنە قايىتمالىدىرىلار.

تورپاقلا باغلى آتالار سۈزلىرى:

- تورپاغا أگىلەن نامىدە اگىلمىز.
- تورپاغا خور باخسان، او سىنە كور باخار.
- تورپاق قوتىسالدىر.
- تورپاقدا ايتىكى اولماز، كۆتكۈسۈز بىتىكى اولماز.

اینانجلار:

- چىشنې گونو تزه ائوه كۈچن بلايا دوشىر.
- آخىر چىشنې آخشامى كوسولولور بارىشارلار.
- آخىر چىشنې گىچەسىن دە نحس دانىشماق اولماز.

- آخیر چرشنبه گئجه‌سی اره وئريلن قىزى تونقالىن باشينا
دولاندىريپ دئيرلر: «قوى اوسلو-اوجاقلى اوسلون!»

- چرشنبه گئجه‌سی، بعضى يئرلرده سحرىسى سويون
اوستوندن توللانىب دئيرلر:

آتىل-ماتىل چرشنبه،

باختىم آچىل چرشنبه...

آخر چرشنبه گئجه‌سى نين سحرى، سحرتىزدن دوروب
آخر سو اوستونه گئتمك، سويا سلام وئريلب اوچ دفعه
اوستوندن آتىلماق گرکىر. دئيرلر كى، بىلەدە ايلين خوش
گلر، أغرى-أجى گۈرمىسن.

كوس-كوسا. آخر چرشنبه خالق شنلىكلىرى ده زنگىن
اولور. بونلاردان بىرى ده «كوس-كوسا» دىر. بو

شنلىكىدە اوخونان نعمەلر خالق آراسىندا ايندى ده بعضى
كىندرىدە يايغىندير:

آ كوس-كوسا، گلمىسن،

گلمىسن ميدانا سن.

آلماينجا پايىنى

چكىلەمە بىر يانا سن.

بئش يومورتا پايىندى.

اولمايا آلداناسان.

سَمَنِي يَا سَوْمَنِي. باهارين گليشيندن اول سودا اسلامديلميش تو خومدان سَمَنِي گُؤيرديرلر. ياشام، بوللوق نشانهسي اولان سَمَنِي باهارين ايلك موشتولوغو حساب اولونور. بونا گُؤره ده بايرام ياخينلاشاندا سَمَنِي گُؤيرتمك نوروزون ان قوتсал دىي دير. سَمَنِي قوتosal ساييلميش، خوشبختلىك گترين عامل كيمى قارشيلانميшиدير. ائولرده گُؤيردىلميش سَمَنِي ييشيرر، خسته لره يئدىردىلر.

بايرام سوفرهسى. بايرام گونوندە قادىنلار دادلى - لذتلى شيرنيلر بيشيرير، يومورتا بويابيرلار. بوتون ائولرده بايرام سوفرهسى آچيلير. جوربه جور يئمكلر، اساساً پيلو، يارپاق دولماسى، چئشيدلى خوروشلار و ... بيشيريلir. بايرام آخشامى سوفرهده كىشمىش، پوسته، بادام، قوز، فيندىق و چئشيدلى ميوهلىر قويولور. بايرام سوفرهسىنده بايرام خونچاسى نين اولماسى گركلى دير. خونچانين اورتاسىندا سَمَنِي، عائله عضولىنин سايى قدر شام و بويانمىش يومورتا قويولور. سوفرهده يئدى نؤوع يئمك اولمالى دير. هر يان ايشيقلاندىرىيلir.

ايل آخر چىشنىدە بالتا ايله ميوه آغا جلارىنinin كؤتۈيونه بىر-ايکى دفعه يونگولجە ووروب، دئيرلر: «نه ياتميسان، اويان، بركت پايىنى گوتور». دئيرلر، بئلهدە همین ايل آغا جاين بېرە سى بول اولار. آخر چىشنىدە آخشامىندا بىر نىچە پارچا كۈمورو، بىر اوووج دوزو، بىر-ايکى دنه قارا پولو بىر قابا قويوب دامدان آتارلار. دئيلىنە گۈرە، كۈمور قارا گونون، دوز گۈز دگمهنىن، قارا پول دا يوخسوللوغون نشانهسى دير. اونلارى قابا يىغىب دامدان آتماغىن نىتى قارا گوندن، گۈزگىمەدن،

یو خسوللوقدان قورتارماقلا باغلى دير. بايرام تونقالى يانىب سونا يئتنىدە او جاقدا كى كۆزلىرىن اوستونه اوزرلىك سېپىب دئىيرلر: «اودوموزا، او جاغىيمىزا كم باخانىن گۆزلىرى، باخ بىلەجە پارتلاسىن، او زو ده دوشوب چاتلاسىن».

ايلىن آخر چىشىبەسىندە، يا دا نورورۇز آخشامى اور گىنىدە نىيت توتوب قاش قارالاندان سونرا خلوتجە قونوم-قونشو قاپىسىنا گئىدرلر. قاپى دالىندا دوروب آياغين آتىنا آچار آتىب ايچرىيە قولاق آسارلار. ايچرىيدن ائشىدىلىن ايکى كلمە نىيتىن يئرينه يئتىب- يئتمە يېجىگىنە اشارە وئرير. ايکى كلمە خوش سۈزە، ياخشى بىر ايستىگە باغلىيدىرسا، دئمك نىيت باش توتاجاق، يوخ، پىس سۈر، ناراضىلىق، نىغانچىلىق بىلدىرن كلمە دىلە گلسە، اوندا ايستىگە يئتمك چتىن ايشدىر. او دور كى، اولولار تاپشىرمىشلار كى، آخر چىشىبە گلىب يئتىشىنده ائده كۈنۈل آچان صحبتلر دانىشىلىسىن. ندن كى، بىردىن قاپىيا گلىب دىلەك توتان اولار، قوى نى تى خوش سۈزە توش گلسىن.

يازىن گلىشى ايلە باغلى ايلىن آخر چىشىبە آخشامى حىط، دام و كوچەلرده تونقال قالانىر، او شاقلاڭار اودون اوستوندىن هوپانىرلار. بو عادت سوپىق قىشىن چىخىمىسى و اونون اىستى ياز فصلى ايلە او زېه او ز اولونمىسى ايلە باغلى دير. هم ده تونقال اوستوندىن آتلانماق كۆھنە ايلىن قادا-بالاسىنى او ددا ياندىرماق، يئنى ايلە آياق قويماق دئمك دير. مىن ايللر بويو گنجىلر ال-اله توتوب ياللى گئىدەر ك گۆپلەر قىزى گونشى هارا يالماش، اونو طبىعتى ايسىندىر مگە، جانلاندىرماغا

چاغيرميشلار:

گون چيخ،

گون چيخ!

کهر آتى مين، چيخ!

حالقىميzin ان قدىم بايراملاريندان اولان يئنى ايل بايرامى ئولره سئوينج، شادلىق گتىرير. نووروزلا باغلى نعمهـلر، مراسىمـلـر، شـنـلىـكـلـرـ شـفـاهـىـ خـالـقـ يـارـادـيـجـىـلـيـغـىـمـيـزـيـنـ آـيـرـىـلـماـزـ بـئـلـوـمـوـدـورـ.

آرتىرمالييام بو يازيدا آذربايجاندا چوشنبهـلـرـ وـ باـيرـامـاـ باـاغـلـىـ اـشـارـهـ اوـلوـنـانـ اوـ دـبـلـرـلـهـ مـرـاسـىـمـلـرـ دـنـ بـيرـ نـمـونـهـ دـيرـ. آذربايغان خـالـقـىـنـىـنـ آـشـارـ دـاشـارـ فـولـكـلـورـينـداـ اـئـلـ دـبـلـرـ اـولـدـوقـجاـ چـوـخـدـورـ، هـرـ شـهـرـ، بـئـلـگـهـنـىـنـ اـؤـزـونـهـ مـخـصـوصـ مـرـاسـىـمـ وـ شـنـلىـكـلـرـ وـارـ، اوـنـلـارـينـ هـامـىـسـىـنـىـ بـورـادـاـ گـتـىـرـمـكـ بوـ قـيـساـ يـازـيـدـاـ مـمـكـونـ اوـلمـادـىـ.

الينيزده اولان درگىـدـهـ ١٢٢ـ جـىـ سـايـيمـىـزـداـ باـهـارـ باـيرـامـىـ وـ چـوشـنبـهـلـرـ باـاغـلـىـ دـگـرـلىـ يـازـالـلـارـلـارـيـمـيـزـدانـ گـؤـزـلـ يـازـيـلـارـ وـارـ. ١٢٣ـ جـىـ سـايـيمـىـزـ آـذـربـايـجانـ نـاـغـىـلـ لـارـنـىـ وـ نـاـغـىـلـ لـارـ باـاغـلـىـ دـگـرـلىـ مـقـاـلـهـلـرـ اـحتـواـ اـئـدىـرـ. بوـ ايـكـىـ سـايـيمـىـزـداـ باـيرـامـ مـرـاسـىـمـلـرـ وـ نـاـغـىـلـ لـارـيـزاـ عـاـيـدـ يـازـيـلـارـداـ باـشـقاـ آـذـربـايـجانـ فـولـكـلـورـونـداـ بـعـضـىـ قـوـنـوـلـارـاـ باـاغـلـىـ يـازـيـلـارـ وـارـ.

١٣٩٨ـ جـىـ اـيـلـينـ سـونـ آـىـ لـارـيـنـداـ اـئـلـكـهـمـيـزـهـ يـولـ تـاـپـانـ

يولو خدوروجو «کرونا ویرس» و بير تعداد يوردداشلار يميزي خستهلىگه اوغراديپ نه يازيق كى بعضى لرينىن ده جانلارينى آليب. بو يولو خدوروجو خستهلىگين قاريشى آلماق اوچون ساغلاملىق مرکزلرى طرفيندن ائوده قالىب، عائله عضولينين جانلارينى قوروماق تاپشىريغى وئريب، درين دوشونجهلى خالقىمىز دا بو تاپشىريقلارا بويون آيەرك بو ايلين باهار بايرامىندا چوخلو مراسىم و شنلىكلىرى كىچىرمەدەن چالىشىلار دونيانى بوروين بو خستهلىگه آرادان قالدىرماقدا اللريندىن گلنى اسىرگەمهسىنلر. اوماريق بو چتىن گونلرده كىسمە خستهلىگه اوغراما يىب، ساغ- سالامات ياشاملارىنا دوام وئرسىنلر. ان ياخىن گونلرده هامىلىقلا بىرگە بو خستهلىگين آرادان گئتمەسىنى جشن توتاق.

مقاله لر

سال ۱۳۹۹:

سیچان ایلی (سال موش)

دکتر توحید ملکزاده

تقویم بسیار قدیمی حیوانات که در ایران به‌طور رسمی کاربردی حداقل شش‌صدساله دارد پایه‌ای ترکی دارد. قدیمی‌ترین اثر دال بر استفاده از این سیستم تقویمی در سنگ‌نوشته‌های ترکی «اورخون» نوشته شده به زبان ترکی قدیم در ۱۳۰۰ سال قبل، موجود است. پس از اسلام در آثار ابو ریحان بیرونی نیز به این سیستم تقویم اشاراتی شده ولی شرح آن به‌طور کامل در کتاب مشهور دیوان لغات‌الترک محمود کاشغری به شرح زیر آمده است: یکی از خاقان‌های ترک می‌خواهد که تاریخ و قوع جنگی را بداند، ولی ممکن نمی‌شود. از این‌روی با ملت‌ش مشورت می‌کند و در قورولتای اعلام می‌دارد که همان‌طور که ما درباره تاریخ و قوع این جنگ دچار سردرگمی شدیم آیندگان نیز سردرگم خواهند شد. بنابراین ما اکنون به تعداد دوازده (ماه و) برج آسمان دوازده سال را نام‌گذاری می‌کنیم تا سال‌هایمان را از گذر این تقویم بفهمیم. این در میانمان یادگاری باشد. ملت هم پیشنهاد خاقان را تأیید می‌کند.

خاقان به این مناسبت به شکار می‌رود و فرمان می‌دهد که حیوانات را به سوی رود «ایلا» برانند. مردم حیوانات را به تنگنا انداخته به سوی رودخانه می‌رانند. بعضی از این حیوانات را شکار می‌کنند و تعدادی از آن‌ها خود را به آب می‌زنند. دوازده حیوان از آن میان از آب می‌گذرند. نام هر یک از این حیوانات به سالی داده می‌شود. نخستین این حیوانات سیچان (موش) بوده ... نام نخستین سال «سیچان بیلی» (سال موس) گذاشته می‌شود. بعد نام حیواناتی که یکی بعد از دیگری از آب گذشته بودند به ترتیب به مهره‌موم‌ها داده می‌شود: «او بیلی» (سال گاو) و ...

ترکمن‌ها نیز روایت پنداشی در مورد پیدایش سال شمار حیوانی دارند. روزی تمامی حیوانات به پیشواز سال جدید می‌روند. شتر که به قد و بالای خودم غرور شده بود گفت: «حتماً پیش از همه سال جدید را خواهم دید.» اما موس کوچک با زرنگی تمام روحی سر شتر جهیده و پیش از همه، سال جدید را می‌بیند. شتر که مات و مبهوت مانده بود، از تمامی دوازده حیوان دوره که موفق به مشاهده سال جدید شده بودند عقب می‌ماند و بدین ترتیب غرور شتر باعث می‌شود که جایی در دوره مهره‌موم‌ها نداشته باشد. این روایت به مدد مایه اخلاقی و پنداشی آن که نهی از غرور است، در میان ترکمن‌ها نسل‌اندرنسیل نقل شده و به صورت ضربالمثل درآمده است: «دیویه بوینونا بویسانیپ بیلدان کور قالیپدیر!» یعنی (شتر به علت مبارفات به گردنش از مشاهده سال جدید محروم مانده است).

عموماً اعتقاد بر این است که مهر و مومها با ویژگی هر یک از حیوانات همراه می‌باشد.

نام سال‌های دوازده‌گانه حیوانی ترکی که در ایران به کار می‌رفته با تلفظ قدیمی، به ترتیب عبارت بوده است از:

سیچقان ایل (سال موش)

اواد ایل (سال گاو)

بارس ایل (سال پلنگ)

توشقان ایل (خرگوش)

لوی ایل (سال نهنگ)

ایلان ایل (سال مار)

یوند ایل (سال اسب)

قوی ایل (سال گوسفند)

بیچین ایل (سال میمون)

تخاقوی ایل (سال مرغ)

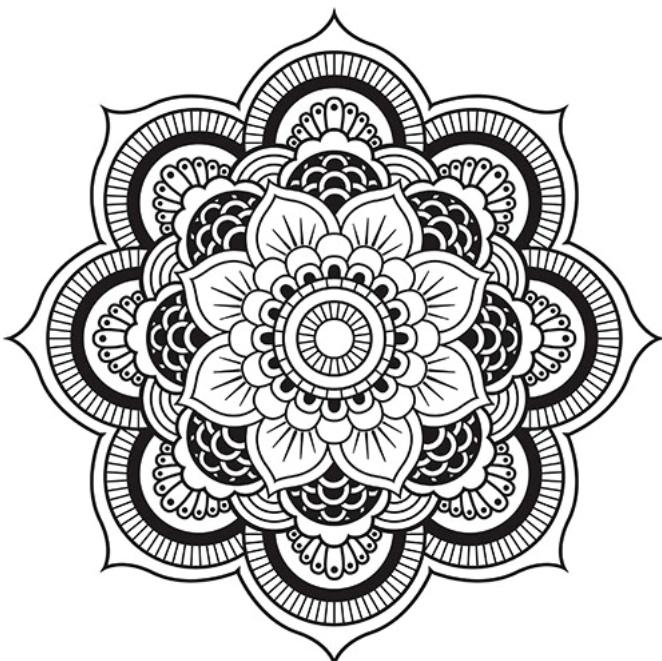
ایت ایل (سال سگ)

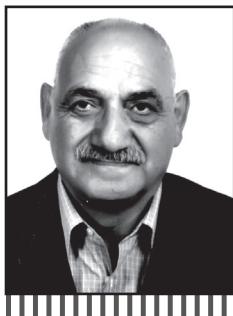
تنغوز ایل (سال خوک)

این سیستم تقویمی از دوران صفویه رسماً در تقویم ایران

بکار رفت. در سال ۱۳۰۴ شمسی با آغاز سلطنت پهلوی و در راستای مقابله با نشانه‌های ترکی در ایران، از تقویم رسمی خارج گردید. بالین حال هنوز هم به صورت غیررسمی بر اساس سنتی دیرین هرسال تقویم حیوانی در تقویم‌های نجومی اعلام می‌گردد و اهالی ایران برای فال از این نام‌گذاری استفاده می‌کنند.

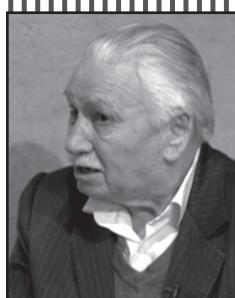

ایلخیچی^{دا} ۱۳۳۰-لاردا بايرام دَبْلُرِي[َ]

آندیا و اسفندیار آوگان
(طالبی ایلخیچی)

قایناق شخص: حسنعلی خادم
(ایلخیچی شهری نین
آغساققال و معتمدلریندن)

۱۳۹۸-ین بايرام آئى گلدى يئتىشىدى! آنجاق بىلە گۈرۈنور
بو ايل بايرام گۈرۈشلىرىندن سَس - سَمير اولما ياجاق!

ايستيرديم بايرام گلن گونلرى، او شاقلارىن سئوينجىنى،
يئنى پالتار گئيمىھلرينى، ائو - ائشىگىن آرينىمىسىنى، باهارىن
گوللو- چىچكلى او زۇنو بىر بېر يازام؛ آنجاق زامانىن دارلىغىينا
گۈرە، كىدىمىزدە بايرام آئى نىن نئجه گلمەسىن ھابئلە اونون
قايدالارىنى، نئجه بايراما لامانى قىساجا يازيرام:

-
- ۱- ایلخیچی شهری تىرىزىن ۲۵ كىلومتر آرالى، گونئى باتىسىندا يېرلىشىر.
 - ۲- بويازىنин حاضرلانماسىندا حسنعلى خادىم جنابلارىنinin بىلگىلىرىندن
فایdalاندىغىيمىز اوچون اونلارا اۆز مىنتدارلىغىيمىزى بىلدیرىرىك.

لاردا، قيش، چول - پالازينى (Cul-palaz) بىغيشدىراركىن، ايلين اون ايكنىجى آىي، بايرام آىي آدىنا بيزبىم كندىميمىزه ده آياق قوياردى. بايرامى پىشوازلاماق اوچون، موشتولوق اولسون دئيه، هر سەشنە آخشاملارى، دامىنان - شام آراسىندا، اۇ اهلى، اۆزلىيكلە اوشاقلار، سوواق داملارىن قيراغىندا اود ياندىراردىيلار. هەندەور (Həndəvər) كندلىرىن ده، اوزاقدان اود - ايشىقلارى گۈزە چارپاردى! اود سۇندوكدن سۇنرا، قالىنتىلارى دامدان آشاغى تۈكۈب، «سَحَرَه قىزىل - سَحَرَه قىزىل» سۈيىلەيىب، سونرا آشاغى يئىرىدىلر.

چارشنبەلرىن داها دوغرو دئىشك سەشنەلرىن ايلخىچىدا، هەرسىنىن بىرآدى وارايىدى: بىرىنچى هفتە «اوولا چارشنبە»، ايكنىجى «آلَا چارشنبە»، اوچونجو «كولە چارشنبە» و سونونجو «آخر چارشنبە» آدلاناردى. ايندى ايسە سو، اود، يئل و توپراق چارشنبەسى دئىيلر!

بايرام گونونه ايکى - اوج هفتە قالميسىش، بوغدا، يا دا مرجومك گۈئىرددىلر. بىر پارا شۇوقلۇ - ذؤوقلۇ خانىملاр بارداق اوستە مرجومك ده گۈئىرددىلر.

الى آغزينا يېتىشىن عايىلەلر، اۆزلىرىنە، اۆزلىيكلە اوشاقلارا يئنى پالتار - باشماق تىكىرىمگە و آلماغا چالىشىرادىيلار. ايلين ايلك گونوندە هامى تازا پالتار گئىردىلر.

ايلىن سون چارشنبەسى - سە شنبە! - خىسرۇشادا بايرام بازارى قورو لاردى. چوخلو اوغلان اوشاقلارى، تازا پالتارلارين گئىيىب، بؤيووكلىرى ايله بىرلىكده خىسرۇشا ياي گئىردىلر، اورادان

يئدى لؤوين^۱ (Yeddi - Lövin)! هابئله نه گر كيرسه آلاردىلار.
اوشاقلارا چىشىنېھ فېشقاسى، جىن قووالى (Cin-Qovalı)،
گىردىكان حالواسى چوخ خوش گىلدى!

سونراalar بئلنچى بىر بازار ايلخىچىدا، دوشنبە گونلرى
يولا سالىندى. اوغلان اوشاقلارى گىنە دە سون سەشنبە²
گونو خىرسروشا بازارينا گىئتمەلى اولدوقلارى اوچون، اوشاقلار
اوگونون آدین قىز بازارى قويموشدولار!

آخر چارشنبە آخشمى، او د ياندىريپ سۈندورنَدن سونرا،
قورد- قوش اوزاق اولسون دئىيە، سوواق دامىن دئورد يانينا
جىزىق چىرىدىلر.

بىر پارا اوشاقلارلا گنجلر، چۈلدن، داغدان گون گتىريپ،
ساغاسينا قاتما باغلايىب، اونا او د ووروب مشعل كىمى
توللاياردىلار.

سون چارشنبە گىچەسى ھامى چالىشardiylar ئۇدە پىلۇو
دەملەنسىن. او گىچە تازا- كۈھنە گلىن گىئىنلەر، آتا ئوينىن، آتا
اولماديسا قارداش ئوينىن، خونچادا پىلۇو پايى، يىدى لؤوين
هابئله بايراملىق قويوب گۈندىرىدىلر. صاباحىسى (چارشنبە)،
كۈنلۈلۈ اولانلار گون چىخمامىشىدان پىرآباد^۲ (Pirabad)، تكىيە

۱ - يىددى لؤوين بايرام سوفراسىندا قويولان قورو يەممىشلر و شىرىنىيات
دان عبارت ايدى.

۲ - پىرآباد و تكىيە بئيووك گۈللەر ايلە گىئىش باغلار ايدىلار كى ايندى
پىرآباد شەھرىن گونئىينىدە و تكىيە قوزئى باتىسىندا يئرلىشىلرلە.

(Təkiyə), چىرى (Çirri) و سونرالار پىيقمىرىآوا داکى آخار سولارا گئىددىلر، برق اولمادىغينا گۈرە فانوس گۈتۈردىلر. سو گئىتمىك اوچون بارداق آپاراردىلار. اورالاردا چىشىنەن سوپۇنۇن اوستىنەن آتىلىب «آتىل - ماتىل چارشنبە، باختىم آچىل چارشنبە» اوخوياردىلار، پىرآبادلا، تكىيە گۈلنۇن قىرمىزى، آلا بالىقلارى تاماشالى اوЛАРدى.

بايرام آىينىن سون گۇنو، ايستر يېنى ايل تحويل اولوب يا اولماسىن، بوتون ائولىدن قېرىستانا گئىدىب، آخشام اوستو ائولولره قرآن اوخويوب يا دا اوخوت دوراردىلار. بىر پارا اوشاقلاردا آخشام چاغى فرصتى غىnimىت بىلىب، قېرىستاندا قرآن اوخويوب، بئش-اوج قىران قازاناردىلار.

آخشام چاغى اوشاقلار - معمولاً اوغلان اوشاقلارى - قوهوم، قۇنشۇ ھابئلە تانىيدىقلارى قاپىلارا گئىدىب «بايرام شىرك مبارك» دئمكلە، بادام، گىردەكان و..... بايراملىق آلاردىلار. دئمك اوگون كىيمىسەنин قاپىسى باagli اولمازدى! هەمن اوشاقلار ئىرتەسى گون، تىزىن بئنى پالتارلارىنى گئىيب، گىنە هامان قاپىلارا گئىدىب «بايرام شىرك مبارك» دئىيب، ياخىن، اىستەكلى آداملارىندان بويالى پىشمىش يومورتا، باشقاclarىندان دا بادام، گىردەكان و..... بايراملىق يىغاردىلار.

پىشمىش يومورتالارى باشلا دىبىدەن دؤيوشدورىمك، اوشاقلار ايلە گنجىلىرىن آراسىندا بو گونلىرىن ان شىرىن اوپۇنلارىندان سايىلاردى.

۱ - چىرى، اوzacق پىرین اتگىنەدە بىر يولاق اىدى. اوzacق پىر دە شهرىن گۈنىيىنەدە يېرلىشىر.

ايلين يئنى لشدىگىنندى سونرا، ايستر گون يارىسىندا اولسون، يوخسا گون دوغاندان سونرا باشلانسىن، بؤيوكلر و آغ ساقلار ائولرىنده ايلشىرىدىلر، گنجىرلە اوشاقلار اونلارين گۇرۇشونه گىئردىلىر. نىچە «آفالىق» دا وارىدى، هله ده وار كى اوجاق آنلامى داشىيارلار. چوخ كىشىرلە قادىنلار اونلارين ائولرىنە گىئىب، گۇرۇشوب، زىارت ائردىلىر. آنجاق ايندى گئتمىرلر.

دئىيلن ايللرده ايلخىچىلى لار، اكىنلە مالدارلىق ايشلىرى ايله كىچىنديكلىرى اوچون، گۇرۇش بىر گوندە قورتاراردى! آنجاق قادىنلار اوزللىكىلە ياشلىلار اونچونجو گونه قدر گۇرۇشلىرىنه داوام ائردىلىر. بئلە بىر دئىيمى ده دىللرده گىزىدى: «توت يئر دوشونجە گۇرۇشه گئتمك اوЛАر!»

بايرامىن ايلك گونوندىن اوده باشقىا سوفره آچىلاردى. او سوفره ده قورود ايله داش كلە بورانىسى اولمالى ايدى! اوندان باشقىا كىنجد مرباسى، قورو يئمىش، رنگلى شىرنى، سوجوق هابئلە باسليق بوشقاپلارا قويولاردى.

گۇرۇشه گئتمك اوچون سۆزسۈز ھر كىيمىسى بىر نارىنج آپارمالى ايدى! قورو يئمىش ده سرچم نوخودو، فيندىق، كىشىمىش، فيلخا بادام، گىردىكان لا اىنگىددەن عبارت ايدى. او گونلرده ياش يئمىش چتىن تاپىلاردى. بايرامدا سوفره يە شىرنى قويماق سونرالار دَب اولدو.

او ايللرده بىزىم كىندىمىزدە چەھارشنبە سورى و اود اوستوندىن آتىلماق يوخ ايدى!!

ايلين سون گونوندىن يئنى ايلين بىرىنچى گونونه كئچرىگەن،

آنالاريمىز سحره قدر لامپا چيراغىنى سؤندورمۇزدىلر، ايشيقلىقلا آيدىنلىق او ماردىلار.

دئيلەن گونون آدى آرافا آخشامى يىدى. او گئجه گنجىر بىرك (شال) ساللاردىلار! دئمكى او چاغلار، ائولىرە پىنجرە ئازاق او لاردى، اسکى ائولىرىن تىنديرىنده او د قالاردىلار؛ تو سدو ائودن چىخىسىن دئىيە، هاوانىن دېيىشىمىسىنە گۈرە سوواق داملاردا بىر يا دا نىچە باجا قوراشدىرىاردىلار. گئنجىر ھەمین باحالاردان آرافا گئجهسى بىرك ساللايىب، بايراملىق ايسىتىدىلر. ائو خانىمى شال ساللايىنى گۈرمەدن شالىينا بايراملىق او سون دئىيە بىرزادلار باغلايىب گۈندىرىدى. بو آرادا آداخلىلار، يا قىز بىيەننلر دە، بو دەبدن فايдалاتاردىلار! سونرا لار پىنجرە قويولاندان بىرى، بىرگى باجا او لمادىغىينا گۈرە، پىنجرەنин اۇنونە ساللاردىلار.

ايلىن سون گونو باشا چاتىپ، يئنى ايلە گىندەن گئجه، بىزىم كندىمىزىدە «ايكى آفالىق» ائولىرىنин دالانلارى، زىبوري چىرغىلارى ايلە ايشيقلاناردى. دالانا رنگلى پارچالارلا بىرك وئرىلدى. گئجهنин سون ساعاتلارينا قىدر، كۈنوللولر ھابئله باشارانلار قصىدە او خوياردىلار. كندىن او شاقلارى، گنجىرىلىق ايلە قادىنلارى تاماشا يا گىلدىلر.

بايرام گونلىرىنده، او شاقلارين اليىنده يومورتا، بادام بىر دە گىردىكان بول اولدوغۇنا گۈرە، باداملا گىردىكانلا نىچە جور او يۇن اويناردىلار. يومورتا دئيوشدورزدىلر. قىزلا ردا «ھوى قالا» اويناردىلار، «يئكوش»، «جوللاددىن»، «تكىمە جوت»، «مازى»، «دۇوارдан سالدى» و..... دئيلەن او يۇنلارдан اوينايىب لىذت آپاراردىلار .

قوشاچای دا

چرشنبه آخشمى نين دبلرى

داودعبدى (تايماز)

آذربایجان اسکى و ايلكىن ياشام يوردو اولدوغوندان آسيلي، بو تورپاقلاردا ياشايان ملتىن ده اسکى اينانجلالارلا باagli چوخلو گؤزل دبلرى اولوب و وار. بونلارين بير چوخو اونودولوب آرادان گئتمىشىسى ده، بير پاراسى هله ده ياشاماقدادىر.

قوشاچايىن بير سира كندلىينده چرشنبه آخشمى نين دبلرىينىن بير سيراسى اونودولسا دا يازدىقلاريميز هله ده ياشاماقدادىرلار.

- بوگون «چرشممهلىك» آدلى پايلار، بؤيوكلر طرفينىدن كىچىكىلره گؤندرىيلر. چوخلوقجا بايرام پايىنى دا ائله سە شنبە گونو گؤندررلر، گنج اوغلانلار بو پايى آپارماقى چوخ سئورلر - آغ بوقچالارا بوكولن پايلارى (بىلىرى-بؤيوک آنالارى و باجيلارى ائولرىنه آپاردىقلاريندا، «پاي آلان، پاي گۈندىرن ساغ اولسون»، «پاي گتىرن وار اولسون» دئىيب، پايىين يئرينى بوش قويمايىب و بير جوت جوراب، گوللو دسمال(منديل) و بوياقلى يومورتا وئرېب، پاي گتىرنى

سئوینجله يولا سالارمیشلار.

- بير ايکي گون اونجهه دن يئنى آداخلانمیش اوغلان ائوي طرفينىدەن، گلينلىينه چوخ گؤزل بير حالدا (ھرنە آليپ، پالتاردان توت، شيرىنى و ...) قوهومون خانيملاريلا بيرلىكده آپارىليپ شىلىك اندرلر.

توى ائديب اوز اولرىنە كۈچدو كدن سونرا ايلك ايل قىز ائوي، مفصل بايراملىق گتىر و گلن ايللرده پايىنى گۈندىرلر.

- آخشام اوستو، ائوين بئيوىگو داما چىخىب و دامىن دئور دئورەسىنى جىزىقلابىرمىش. دوشمانلار و گۈزە گۇرونەمىن پىسلىك و خېيت روحلارдан قورونسونلار.

اسكىلرده كندىمىزدە بير قوجا آرواد دئىيردى: «بىر ايل ارى چىخىب دامى جىزىقلامامىشىدى و ايکى نوهسىنى او ايل شىشە ووردو!!»

- قووروغادان بير چىنگى دويونچە يە باغلايىب داما آتارمیشلار، روزى بول اولوب، خېير-بركت گتىرسىن.

(دام اوجالىق-يوكسكلilik و بوللوق سىيمگە سىدىر)

- ائودە (قىيش اولرىنيدە) پالچىق دووارلاردا، اونلار بير قادىن «چىشممه ننهسى» و بىر ارتك «چىشممه اوغلۇنون» رسملىرىنى ال-اله توتموش حالدا چكىب، بونلارين آغىزلارىنا چىشممه يئمىشى قويارمیشلار (ياپىشدىرارمیشلار) آغزى شىرىنلىك اولسون دئيه، بو شكىل لر اۋزلىرى سىيلىنە يىنجىك سىلمىز میشلر.

- چرشممه سيرفاسينى آچماق اوچون، چرشممه بازارلىغى ان اؤنملى ايسلردن ساييلاردى (بىر چاغلار چرچى و خرزى مالى، باغيران كىشىلر كىنده وسايل گتىردىلر)

آينا (گوزگو)، داراق، شامشا(كىبرىت)، سيرفا (بوغچا-مندىل)، چيراق و چرشممه يئمىشى، (بو گونه كىمى وارلىغىنى قوروپۇپ-بايرام آجىلى شور اولسا دا چرشممه آجىلى شيرىن اولور). سو تونگولەلرى (کوزھلىرى) و چرشممه فيشدىرغى و....

- بو آخشام هركس بورجلارينى اۋەھىيىب و قونشودان بىر يومورتا دا آلمىش اولسايدى بئله اونو قايتاراردى (يئرين ۱۳ گون سونرا داغىلماسىنا اينانجدان آسيلى اولاراق-بورجلو قالماغى سئومزدىلر)

- سيرفا باشينا توپلانمادان ائنجە، تونقاللار قالىب بئيوك اود ياندیرارميشلار.

(گنج لر،

آتىل ماتىل چرشممه

آينا كىمى بختىم آچىل چرشممه)

و ياشلى لار،

آغىرلىغىم-اوغورلۇم-

باش آغرييم-ديش آغرييم و... هامىسى بوردان قالسىن دئىيىب اودون اوستوندىن آتىلارميشلار)

ان گؤزل ايشلردن چىشممه او دونون كۈزلىرى اوستونه سو سىپمەمكدىр (بىئله اينانىرلار بو او دو ال له سۇندورمك، او جاق سۇندورمكدىر، او او زدن اۋزو قالىب كۈزَرِىب سۇنر و كۈزلىرى مىنجىق باغلايار).

- قۇنشولارى ياسلى اولدوغوندان دولايى، او ايل چىشممه سىيرفاسى سالمايىپلار دئىيه، ائوين قادىنى، بىر مئرەمىي ٥٥ اۆزلىرى اوچون نه واردىرسا، قۇنشويا دا پاي آپارىب، اونلارين بالاجا اوشاقلارىنى سۇپىندىردىرىمىشلر

(چوخ واختلار دا آغ بىرچىكلر ياسدان چىخارتماق اوچون بىر باش اورتوسو و كؤينك آلىب گىدىب ياسلى لارى ياسدان چىخارارمىشلار).

- چىشممه سىيرفاسىنىن باشينا توپلانىب قۇوورغان، يئمىشلردىن يئىيىب يومورتا دؤيوشدورلار.

- سونرا، بو آخشامىن ان گۈزلى دېلى اولان، شال ساللاماق اوچون يولا چىخارلار.

بو گونلر باجالارين اولمادىغىيندان دولايى، قاپى لارا شال و لچىكلر باغلانىلىر. ائو يىيەسى ده چوخ گۈزلى بىر شكىل ٥٥، سۇينىيىب و شال ساللايانا، بادام، يومورتا، قوز (گىرده كان) و چىشممه يئمىشى ايله جوراب باغلائىيب، باجادان ساللانان شالى بىر-ايکى دۈنە سىلكەلەيىب و اوستە چكىلمەيىن اىسترمىشلر. بو گونلر چوخلوقجا پول باغلانىلىر.

- اسکىلرده گنجلر سئودىكلىرى قىزلارين ائوينه شال

ساللاسایدیلار، قىز آناسينا قاش-گۆز ائديب و بىلدىررمىش سئودىگى اوغلان گىلدىن گلىپ بولالما قويولسايدى يانى قىزى وئرەجەيىك، «چك شالىنى تانىدىق- شالا آلما باغلادىق!»)

قىزى او ائوه گلىن وئرمك اىستەمەسەيدىلر ۵۵،
«آى باجادان يوللاما
شالىنى چك ساللاما
سيزە وئرمەلى قىز يوخ
آلما آلېب يوللاما» دئيردىلر.

- بو گئجه بئيوكلر ائوينه توپلانىلىپ و باياتى لا تاپماجا دئىيب گئجهنى، شنلىكىلرە چئويررمىشلر.

- قادىنلار اوركلىيندە بىر سؤز يا حاجتى توتوب، قونشولارينين ائوينه گىزلىجە قولاق آسماغا گئدرميسىلر او اوزدن بو گئجه چالىشارمىشلار خوش و اولوملو (مثبت) سۈزلەر دانىشىلىسىن.

- صباح ائرتهدن هامى آخار سولار و چاي باشينا گئدىب سوپىق سودا ال-اوزلىنى يوبوب و ساغلاملىق و ايشيقلىق سىمگەسى اولان سودان گوج آلىرلار.

- كوزەلدە سو گىتىرىپ ائوين آستاناسينا تؤكوب اولە حىيەتى گۆزەلچەسىنه سوپوررمىشلر.

آنالار صبح آچىلىدىغىندا قىزلاريندا بئله دئىيب اونلارى سو و

بولاق باشينا آپارامىشلار:

«آناجان، دور گئدك چاي باشينا

سن آتيل باختين آچىلىسىن

گلن ايل گلين گئت

گلين گولو باشينا ساچىلىسىن!»

سو و بولاق باشىندان آتىلىپ يئنى آلينمىش داراقلارى
سويا باتىرىپ و گوزگویه باخىب تىللرین داراپىپ، داراغا
اپلىشىن توک تىللرینى سويا تاپشىرارمىشلار.

بو دېلىرىن بىر سيراسى، بالاجا دىيىشىكلىكلرلە ھله ده
ياشامقادادىر و بىر سيراسى ده اونودولماغا گئدىر و بىزلىر بو
دبلى قوروماقلا، گله جك سويوموزا پاى وئره بىلەرىك

- بو يازى اوچون درين سايغىلارىمى:

دوستوم بابك شىكارى و حؤرمتلى آناسى و اۆز سئويملى
آناما (اۆز سئىلەدىكلىرى سۈزلىر و دېلىرلە چوخ بئيۈك ائتگىلىرى
اولدو) بىلدىرىرىم.

1396/12/21

حیات نو و زایش دوباره
تشریحی مقدماتی بر آیین نوروز در
سومریان و یافته‌های باستان‌شناسی

روح الله صاحب قلم

قسمت اول
گیلگمش...!

به دنبال چه از این دست در تک و پویی؟!
حیاتی را که می‌جویی بازخواهی یافت...
آن زمان که خدایان به آفرینش آدمی آستین برزندند...
مرگ را نصیب او کردند
و حیات در کف ایشان است که مر آن را با خود نگهداشته‌اند!
پس تو گیلگمش...! - که نشخوار بادی!
روز و شب به شادی می‌گذار.
هر روز نشاطی نو می‌کن.
روز و شب به پای کوبی و رامشگری بگذار....!
از نصایح سیدوری (پری دریایی) به گیلگمش

در جستجوی حیات جاودان^۱

باورهای الوهی آنسان هوشمند را چنانچه بخواهیم به گونه‌ای علمی‌تر و بر اساس مستندات و حفريات باستان‌شناسی و به دوراز نظریات انتزاعی و ذوقی بررسی کنیم، ناگزیر تنها می‌توانیم تا دوران تدفین‌های اولیه در تاریخ پیدایش بشر پیش رویم.

در این گام متقن ۵۰ هزارتا ۷۰ هزار سال قبل از میلاد مسیح پیشرفته‌ایم، دورانی که با اطمینان از تدفین می‌توان سخن گفت؛ اما دوره‌هایی بس قدیمی‌تر که گاه تا ۴۰۰ هزار سال ق.م شواهدی از نگهداری استخوان جمجمه‌ی فرد متوفی به دست می‌دهد، ظاهرا به آیین‌هایی غیر از تدفین بازمی‌گردند که کمتر منظور نظر ماست.

در بسیاری از مناطق باستانی جهان باور به زندگی پس از مرگ با پاشیدن و مالیدن گل اخرب سرخ‌رنگ، به عنوان نمادی از حیات و خون در جسم بی‌جان مردگان همراه بوده است که چنان امید و رهنمودی در سعی به جان‌بخشی دوباره به او می‌نماید؛ اما گذاشتن اجساد در بیشه‌ها و ترک آن، تکه‌تکه

۱- از کتاب گیلگمش باز سرایی احمد شاملو، چاپ هشتم ۹۰ - نشر چشممه.

۲- الوهی: منتبه به الوه الوه= الله به معنی خدا و مخصوصا خدائی که سزای پرستش است. شاید کلمه خدا در مفهوم عام بکار برده بشود ولی اگر آن به جای الله بکار برده شود خاص خدائی است که سزای پرستش است.

۳- حفريات: کاوش‌هایی در زمین برای کشف آثاری از انسان، حیوان یا گیاه. فرهنگ عمید، نشر اشجع، چاپ نخست ۱۳۸۹.

کردن مردگان و سپردن ایشان به پرنده‌گان گوشت‌خوار و حیوانات وحشی صحراء، ترک فوری خانه متوفی نیز همه و همه به گونه‌ای در ارتباط با آیین تدفین می‌باشند و تنافضی با باور به حیات پس از مرگ ندارند.

گاه اجساد دست‌وپابسته دفن می‌شند و این البته اقدامیاحتیاطی بود تا مردگان دیگر باره از جهان خود به قبیله بازگشت ننمایند! همواره جهان مردگان در نظر باورمندان نخستین موهم و بهتیغ آن هراسناک و تاریک توصیف می‌شد.

می‌دانیم که تاریکی و سرما، دو دیو موحش انسان، پیش از کشف آتش و به کارگیری آن بودند که انسان عصر آیین‌های دینی نخستین، در ناخودآگاه خود آن را از ازمنه‌ی (زمان‌های) کهن حمل کرده بود. سپردن مردگان عموماً به خاک تاریک و سرد، جهان پیش از کشف آتش را در ذهن متبار می‌کرد. سیه‌پوشی اطرافیان متوفی نیز حتی امروزه نشان از همدردی با خانواده‌ی مرگ دیده است و تظاهر به یکنگی با مرده و جلب خوشنودی او! چراکه مردگان ناخشنود موحش‌اند و سبب نزول بلایا...!

سیه‌پوش شدن نشان دوری از خورشید است و نور و هم‌خوانی با مرده‌ای که به جهان تاریکی‌ها و خاک فروشده است؛ اما سردی خاک نیز جالب است که در نظر حکماء طب سنتی، از طبع اوست. خاک سرد است و خشک!

و تدفین‌های جنینی که در دوران عصر آهن بیشتر شاهد آن هستیم، به گونه‌ای تعمدی و به معنایی خاص انجام می‌شده

است؛ ترتیب دهی مردگان در گورها به شکل خمیده و در کل جنین مانند که یادآور جنین در شکم مادر و بازگشت دیگربار به زهدان مام زمین است، خود گویای باور به حیات دیگری پس از مرگ است.

حیات دوباره می‌توانست روحانی باشد و این عقیده‌ای بود که شاید با ظاهر شدن مردگان در خواب و رؤیا برای نزدیکان ایشان شکل می‌گرفت و این باور چنین تقویت می‌شد!

قسمت دوم

اکتشافات ما برای نمونه از انسان نئاندرتال در منطقه‌ای از آلمان که از ۱۰۰ هزارتا ۲۵ هزار سال پیش از میلاد مسیح می‌زیستند و همراه مردگان خود غذا و ابزار آلات حربی دفن می‌کردند و یا جمجمه‌ی خرس‌ها را به‌گونه‌ای منظم در زیرخاک می‌نمودند و یا انسان کرومانتیون در فرانسه از ۲۵ تا ۱۰ هزار سال قبل از میلاد که همان انسان‌های غارنشینی بودند که نقاشی‌ها و کنده‌کاری‌های درون غارها و باور به ارواح و حامیان ماورایی شکارگران و تندیس و نوس ایشان- مادری با سینه، باسن و شکمی برآمده- که گویی باردار حیاتی نو است، مشهور است.

این‌همه ما را به سویی سوق می‌دهند که انسان‌های هوشمند نخستین گیتی و اجداد غارنشین خود را نخستین ناظران سپیدهدم تاریخ ادیان و باورهای بشری بدانیم؛ البته اگر اولین گمان‌ها از جهان دیگر و حیات پس از مرگ را تنها سرآغاز تاریخ اندیشه‌های دینی فرض کنیم.

چنانچه گفته‌اند نگاه انسان هوشمند نخستین به طبیعت با معناگرایی و معنا جویی همراه بوده است. دیدن تحول طبیعت، تغییر فصول از بهار به تابستان و پاییز و در انجام زمستان، از سبزی درختان و بیشه‌ها، از غنچه‌ها و شکوفه‌ها تا بلوغ و میوه دهی و بارآوری آن و سپس پاییز و زردی و پیری و در آخر مرگ و نیستی، او را به این اندیشه سوق داد که خود نیز می‌تواند چنان طبیعت پس از مرگ در تداوم دایره‌وار طبیعت بیافتد و حیات و سبزی دوباره بازیابد و زندگی دوباره از سرگیرد.

تحولات طبیعت او را ناخودآگاه به منضبط کردن باورهای خود واداشت - آیین‌هایی در ارتباط با حیات دوباره طبیعت و بهار و سال نو - و به تبع آن امور مربوط به ارتزاق که راهی به آسودگی نزدیک‌تر گشود و او را از شکارگری به کشاورزی سوق داد و این نیز گامی مؤثر در تاریخ اندیشه‌ی نوع بشر بود.

یکجانشینی و روستاهای اولیه که در برخی مناطق از حدود ۹ هزار سال ق.م آغاز شد و همراهی و همنشینی بیشتر و نزدیک‌تر با طبیعت و تحولات آن، او را بیشتر با افکار جهان پس از مرگ و حیات دوباره عجین کرد.

اما زمین و زن و ارتباط آن دو باهم در معنای بارآوری و زایش در این تحول، بسیار به دید می‌آید. زن را ابداع گر برزیگری^۱ (برزگری) دانسته‌اند، چراکه مردان در عصر کشاورزی حتی بیشتر به شکار و تعقیب گله‌ها می‌پرداختند و

۱ - برزیگری: برزگری، زراعت، کشاورزی. لغتنامه دهخدا.

دور از خانه بودند، اما زنان در کنار و شاهد پدیده‌های طبیعی بودند. آنان بذرپاشی و جوانه زدن و بارآوری را از نزدیک لمس می‌نمودند؛ زنان از این‌رو نمودهایی ملموس از زمین و زایندگانی شبیه به زمین مادر بودند، دخترانی از الهه‌ی بارآور خاک که همه از او زاده شده بودند.

باور بر آن بود که زنان باردار اگر بذرافشانی کنند، محصول فراوان‌تری حاصل خواهد شد و در مقابل زنان نازا از ورود به زمین‌های کشاورزی منع می‌شدند! گویی آنان حامل روحی عقیم بودند و دشمن بارآوری و حیات و رویش مجدد! این باور بعدها سرآغاز شکل‌گیری باور به زن آل - الهه‌ی مرگ و دشمن ازدواج و تولد و دزد نوزادان - در اساطیر ترکان شد؛ چنان ارشکیگال که صورتی منفی از الهه‌ی حیات سومری، اینانا بود.

در تندیس‌های الهه گان (الهگان) باروری همیشه پستان، باسن و آلات جنسی برجسته می‌نماید. ارتباط آلات جنسی با پدیده‌ی طبیعی زایش و حیات، باوری است که انسان به غریزه از دوران پیشانسانی خود به یادگار دارد. شیارهای بذرافشانی خاک و زهار (شرمگاه) زن و شبیه او به زمین شخم خورده، گونه‌ای ادامه‌ی نظامیافته‌ی این باور است.

از این‌همه که بگذریم و پیش‌آییم، تغییر فصول و حیات یافتن دیگر بار طبیعت، در دوره‌های بعدی افسانه‌ای توجیه‌کننده دارد.

آیین تغییر سال و عید نوروز و سال نو را می‌توان به زیبایی در افسانه‌ی اینانا و دوموزی سومری ریشه‌یابی کرد.

قسمت سوم

الله اینانا با سمبول سیاره‌ی زهره و ناهید و با اسمای مختلف و اوصاف مشابه، چون اینانا در سومر، ایشتار در اکد، آستارته در عبری، آفرودیت در یونان، نووس در روم، زهره در عربی، ناهید در ادب فارسی توصیف شده است. او گاه دختر نانا- خدای ماه- و خواهر اوتو- خدای خورشید- معرفی می‌شود. پدرش را «آن» به عنوان خدای آسمان و خدای شهر اوروک و یا انلیل- خدای باد و توفان- و خدای برتر شهر نیپور گفته‌اند.

در متون اساطیری، آمده است که اینانا، قرار بود همسرش را از میان دو خواستگار- دوموزی چوپان و «انکیم دو»ی کشاورز- انتخاب کند. هر دو از محصولات خود تعریف می‌کنند. از شیر شیرین و غله‌ی فراوان می‌گویند. اینانا ابتدا خواستگار کشاورز را بر می‌گزیند، اما درنهایت به وساطت پدرش اوتو (خورشید- خدا) چوپان داماد او می‌شود!

عشق اینانا و دوموزی الهام‌بخش غزل‌های عشقی- بزمی سومری است. اشعاری که گاه رنگ و روحی جنسی بر عبارات خوددارند!

از عشق‌نامه‌های اینانای سومری به دوموزی چوپان:

من مسحور توأم ...!

لرزان در برابرت می‌ایستم.

داماد من...!

برای تو مرا به بستر خواب می‌برند.

داماد من!...

نوازشت می‌کنم.

شیر من!...

تو را نوازش می‌کنم.

او دستش را در دست من خواهد گذاشت.

او قلبش را به قلب من خواهد نهاد.

ای داماد!...

تو کام خود را از من گرفته‌ای!

به مادرم بگو تا تو را عطر ببخاید.

و پدرم هدایای بسیار تو را ارزانی دارد.

روح تو...

من می‌دانم کجا روح تو را شاد سازم.

ای داماد!...

تا سحر در خانه‌ی ما بخواب

دل تو...

من می‌دانم کجا دل تو را شاد سازم.

ای شیر تا سحر در خانه‌ی ما بخواب!...

این غزل‌سرایی‌ها و عشق‌ورزی‌ها را می‌توان حداقل هزار
سال بعد، در کتاب مقدس (عهد عتیق) بازیافت!

غزل غزل‌های سلیمان - سرود یکم

باز سرایی احمد شاملو:

«کاش مرا به بوسه‌های دهان خویش ببوسد...

عشق تو از هر نوشابه‌ی مستی بخش گواراتر است.

عطر الاولین نشاطی از بوی خوش جان توتست.

و نامت خود حلاوتی دلنشیین است...

چنان چون عطری که بریزد.

خود از این رost که با کرگانت دوست می‌دارند.»

- کتاب مقدس / عهد عتیق / غزل غزل‌های سلیمان / باب سوم / آیه‌ی اول:

«شبانگاه در بستر خود، او را که جانم دوست می‌دارد طلبیدم.

او را جستجو کردم اما نیافتم.»

- باب پنجم / آیه‌ی ۱۰ و ۱۱:

«محبوب من، سفید و سرخ نام است و بر هزارها افراشته است.

سر او طلای خالص است و زلف‌هایش به هم پیچیده

و مانند غراب سیه‌فام است.»

اما عشق‌نامه‌های اینانا و دوموزی سومری، الهام‌بخش آیین «ازدواج مقدس» در سومر باستان می‌شود. بنا به متون سومری عشق اینانا و دوموزی چنان عاشقانه‌های افسانه‌ای، با ناکامی روبرو می‌شود! دوموزی چوپان در زمره‌ی خدایان نیست و از این‌رو فانی است! او به چوپانی در دشت‌ها و چراگاه‌ها با گله‌های خویش باقی ماند و در آنجا درگذشت و ناپدید شد!

پیش‌تر اما اینانا، دوموزی را از تقدیری شوم گفته بود:

«دهان تو به دهان من خورد...»

لب‌های مرا بر سرت فشرده‌ای...»

برای همین است که تقدیری شوم برایت رقم خورده است.»

این تقدیر شوم از آن‌روست که اینانا فرمانروای آسمان بزرگ، بر آن می‌شود که در جهان زیرین نیز فرورود و جای خواهرش - صورت منفی و مرگ‌زای خود، ارشکیگال - را بگیرد و به جهان تاریکی‌ها نیز فرمان براند! از هفت دروازه‌ی جهان زیرین عبور می‌کند و در این هبوط دربان‌ها یک‌به‌یک البسه و زیورآلات او را می‌گیرند، و درنهایت عربیان و بی‌هیچ قدرت و حجابی به کاخ خواهرش می‌رسد.

عربیانی در این مقام، اشارتی سنت به رهایی از همه تعلقات دنیوی و وصالی خالصانه، به مقام الوهی الهی جهان زیرین (الهی مرگ)!

ارشکیگال به خواهرش اینانا، نگاه نافذ مرگ می‌افکند و او

بی جان از میخی آویزان می‌ماند! «نین شوبور»، همراه معتمد اینانا، طبق دستوری که پیش از هبوط اینانا، از او گرفته بود، خدایان، انلیل و ننانالین را خبر می‌دهد. آنان ابتدا دخالت را جایز نمی‌دانند و اینانا را به سبب دخالت در امور ممنوعه و دخول به وادی مرگ مجرم می‌دانند! اما در انجام، انلیل دو قاصد با خوراک و آب حیات به جهان زیرین می‌فرستد. هفت قاضی جهان زیرین (ایزدان آنوناکی) مانع از صعود دوباره‌ی اینانا شده بودند؛ چراکه جهان مردگان جهانی تاریک و بی‌بازگشت است!

می‌گویند اگر اینانا خواستار عروج به عالم بالاست، می‌بایستی جانشینی بر جای خود بگذارد. پس فوجی از شیاطین (گالاهای) با او به جهان بالا می‌آیند تا به جای اینانا جایگزینی بیابند و با خود به جهان فرویدن هبوط دهند! در ابتدا شیاطین سعی می‌کنند نین شوبور را گرفتار کنند، اما اینانا مانع می‌شود. به چند شهر می‌رond و شهریاران عاجزانه به‌پای او می‌افتدند و می‌خواهند که به ایشان ترحم کند! درنهایت، به شهر اوروک می‌رسند و اینانا با تعجب شوهرش دوموزی را بی‌تفاوت، تکیه داده بر تخت شاهی و در شاد خواری می‌بیند! او که انتظار سوگواری همسرش را داشت، با دیدن این صحنه سخت غضبانک می‌گردد.

قسمت چهارم (پایانی)

اینانا شوهر ناسپاس خود را به عنوان جایگزین، به دیوها معرفی می‌کند، دوموزی اما در فکر فرار و رهایی است، از

برادرزنش- اتو - یاری می خواهد، پس به خانه‌ی پیرزنی جادوگر پناه می‌برد، اما دیوها او را پیدا می‌کنند. درنهایت دوموزی در خانه‌ی خواهرش- گشتی نانا- پنهان می‌شود، اما این بار نیز باخیانت دوستی گرفتار می‌شود. دیوها با فروبردن دو نیزه در گونه‌هایش او را زمین‌گیر می‌کنند و به جهان مردگان می‌برند. دوموزی طبق آیین سراپا عربیان در جهان تاریک و سرد هبوط می‌کند. خواهر و مادر و حتی همسرش با اندوه او را بدرقه می‌کنند و بر او اشک می‌ریزند.

در آیین سوگ خواهر دوموزی (گشتی نانا)، همسر دوموزی (اینانا) را می‌گوید که می‌خواهد عاشقانه خود را وقف برادر کند! اینانا چنین می‌پذیرد که شش ماه از هرسال را دوموزی و شش ماه دیگر را گشتی نانا به جای او، در جهان مردگان اسیر باشد! با این تصمیم اینانا شش ماه از هرسال را به جای همسرش، دوموزی می‌تواند اداره‌ی امور سلطانی را بر عهده گیرد. از جنبه‌ی نمادشناسی قدرت سیاسی چنین میان نماد کشاورزی (اینانا) و نماد دامپروری و چوپانی (دوموزی) نمایندگان دوچرخه‌ی تولید، در نخستین تمدن جهان، تقسیم می‌شود.

دوموزی به معنای «پسر حقیقی» و در مفهوم «کودک در زهدان مادر» در عربی و آرامی به صورت «تموز- تاموز» در فهرست پادشاهان سومری، پیش از سیل عظیم و توفان بزرگ، در مسند پادشاه- چوپان شهر «باب تی بی را» آمده است. دوموزی برابر با ماه تموز در ترکی استانبولی، متراجف با ماه ژوئیه در فرانسه و جولای در انگلیسی، از دهم تیرماه تا نهم مردادماه، اوج گرما و ماه نخست تابستان و زمان باروری

و زایمان گوسفندان شبانی است.

در باورها دوموزی، پس از نیم سال گرفتاری در جهان مردگان و زمستان طبیعت، در بهار و تابستان، زمان گرما و حیات طبیعت، دوباره از جهان مرگ بر می خیزد و با همسرش اینانا همبستر می شود! در سومر باستان این باور را با آیین ازدواج مقدس، میان پادشاه وقت و راهبهی بزرگ شهر تطبیق می دادند؛ پس آیین های خاصی در آن روز اجرا می شد و چنین شروع سال نو و آغاز دیگر بار جهان جشن گرفته می شد.

مراسم با معاشقه‌ی لفظی و اشعاری گاه بی‌پرده و اروتیک، میان پادشاه و راهب، شروع می‌شد و درنهایت با مجامعت جنسی آنان در نظرگاه عموم اوج می‌گرفت!

از عشق‌نامه‌های نوروزی سومری:

«محبوب من...»

عشق قلبم!

دست راست را بر گردنیم نهادی،

دست چپت سرم را نوازش کرد،

لب بر لبم نهادی،

لب‌های مرا بر سرت نهادی!»

در روز هفدهم از ماه تاموز، زنان یهودی روزه می‌گرفتند و

بر آستانه‌ی معابد سوگواری می‌کردند؛ که ادامه‌ی سوگواری
بر دوموزی، پادشاه-چوپان سومری و درام تبعید او به جهان
زیرین به شمار می‌آید و یادآور اوست که این باور و آیین را
زنده می‌کند.

پایان

ساياچي سؤزلري

مير هدایت سیدمرندی

بارها چه در نوشه‌هایم و یا در مصاحبه‌های تلویزیونی ام، بارها عرض کرده‌ام که هیچ‌کس نمی‌تواند برای یک بازی قدیمی و یا یک فرهنگ مردم و مراسم تاریخی و یا باستانی یک منطقه، یک مستندی آورده و با کشیدن دیوار آن را مختص یک شهری خاص بداند.

از جمله سایاچی - تکم - چؤمچه خاتین - یاغیش مراسیمی - بازی‌های مختلف بچه‌گانه - مراسم عروسی و مراسم دفع بلا - لا یاما - آغی و ...

هر چند بعضی از محققین بدون ارائه سندی معتبر، حاجی‌فیروز را به صدر اسلام برد و آن را نوعی به مبارزه بین ایرانیان و اعراب پیوند می‌دهند، اما قیشدان چیخدیلار مرند هم عین حاجی‌فیروزها لباس سرخ می‌پوشیدند و رویشان را سیاه کرده و کلاه نوک‌تیزی بر سر می‌گذاشته و در کوچه و بازار دف زده و خوانده و می‌رقصیدند و شادی می‌آفریدند و به پایان رسیدن زمستان‌های سخت را هم از بابت سرمای شدید و هم از بابت نداشتن امکانات گرمائی مناسب؛ حتی تا

۴۰-۵۰ سال قبل که حداکثر روزی دو بار بخاری با مقداری هیزم گرم و هوای خانه را، کمی معتدل می‌کرد و به راستی آب درروی کرسی یخ می‌بست. مردم در عذاب زندگی بودند! و رسیدن نوروز و بهار را مژده داده و پولی می‌گرفتند.

من سیاه نمودن صورت با زغال، چه قیشدان چیخدیلار
مرندی باشد و چه حاجی فیروز تهران را یکی از این دو دلیل
می‌دانم:

الف:

معمولًاً قیشدان چیخدیلار را افراد کم‌بضاعت و بی‌بضاعت و بیکار انجام می‌دادند و برای اینکه شناخته نشوند و خانواده‌شان سرشکسته نشود رویشان را با حاکه‌زغال که هم رایگان بود وهم به راحتی شسته می‌شد، سیاه می‌کردند.

ب:

می‌خواستند عملًاً نشان دهند که روزهای بد زمستان می‌رود و روسياهی به زغال می‌ماند. (ای توانگرانی که فقط به فکر خود بودید و کمکی به همنوعان خود نکردید تا زمستانی راحت را پشت سر بگذارند، ما زمستان را بدون کمک شما به سر آوردیم و روسياهی برای شما و سرمایه بدردنخور شما ماند!)

اما لباس سرخی که حاجی فیروزها و یا قیشدان چیخدیلار مرندی می‌پوشیدند را محققین برای حاجی فیروز، سرخی آتش را دلیل می‌آورند ولی من سرخ‌پوشی قیشدان چیخدیلار

مرندی را این‌گونه می‌دانم که رنگین‌ترین رنگ موجود در طبیعت لاله‌گون مرند، رنگ قرمز بوده است و به گواه تاریخ؛ مرند مرکز تهیه رنگ قرمزی از کرم مخصوص قرمزی بوده و مرندی‌ها همگی قرمز می‌پوشیدند و دور نیست اگر بگوییم که مرند رنگ سرخ جامگان بابک دلاور را هم تأمین می‌کرده‌اند.

تهیه رنگ قرمز در مرند را امیر تیمور گورکانی هم در خاطراتش نوشت و عارف جهانی لعل شهباز قلندر عثمان مرندی هم در ۷۰۰ سال قبل در شب‌قاره هند به یاد موطن خود مرند، همیشه رنگ قرمز می‌پوشید. لذا هندی‌ها به وی لال یا لعل یعنی سرخ‌پوش می‌گفتند...

من قیشدان چیخدیلار را اولین بار در سال ۱۳۶۰ در کتابچه مرحوم دکتر سلام‌الله جاوید (نمونه‌هایی از فولکلور آذربایجان) دیده‌ام.

قیشدان چیخدیلار مرندی لباس قرمزی پوشیده و رویشان را سیاه کرده و کلاه نوک‌تیزی بر سر می‌گذاشته و دایره‌زنان جلو مردم را گرفته و می‌زندند و می‌رقصیدند و تا از طرف پولی نمی‌گرفتند رهایشان نمی‌کردند.

یکی از قیشدان چیخدیلار می‌خواند:
قیشدان چیخدیخ یازه گیریدخ
بیر پول وئین کؤینک آلاخ!

دوستش که دایره می‌زد؛ زدن را قطع و با تعجب می‌پرسید:
کیمدن آلاخ؟!

و اولی جواب می‌داد:

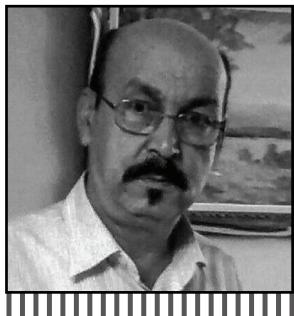
حاجیدان آلاخ، حوجودان آلاخ...!

ممکن است عرایض من نسبت به سیاه نمودن صورت و غیره اشتباه و یا ناقص و نیاز به کامل شدن داشته باشد که انتقادات و سخنان دوستان مطلع را به گوش جان می‌پذیرم.

در زیر عکس منحصر به فردی از رقص قیشدان چیخدیلار را در مراسمی ۵۰ سال قبل مرند، تقدیم می‌کنم.

۱۳۹۸ اسفند ۲۵

مناسک و آداب رسوم دینی در تورکمن صحرا

دکتر خانگلدی اونق

ترکمن‌ها هم بهمانند بقیه‌ی مسلمانان روزانه در پنج نوبت نماز می‌خوانند. در بعضی حالات، قبل و یا بعد پنج نوبت اقامه‌ی نماز واجب یومیه، «نماز مستحب» را نیز در عبادات خویش بر جای آورده‌اند. ترکمن‌ها تا آنجا که توانسته‌اند نماز ماه رمضان را در مساجد اقامه نموده‌اند. ایلات در دوران قدیم در صحراء‌ایی که به حالت کوچ در آن اقامت می‌گزیدند، مساجد خویش را «قاراؤی (الاچیق)» در نظر می‌گرفتند که در جاهای منطبق با شرایط زمان و مکان، در آنجا برپا می‌نموده‌اند. اما بعد از اسکان یافتن و شروع شهرنشینی ترکمن‌ها در مکان‌های اصلی، مساجد بزرگی را احداث نموده‌اند. داخل مساجد را با قالی و قالیچه و نمدۀای بافته‌شده با طرح‌های مخصوص سجاده دار به عنوان جانمازی فرش کرده‌اند.

خانواده‌های متمول ترکمن چند روزی قبل از ماه مبارک رمضان گوسفند، بز و یا گوساله‌ای را ذبح نموده، خویشان و

همسایگان دور و نزدیک خویش را به میهمانی فرامیخوانندند و در راه خدا نذر و خیرات برجای می‌آورند. مردان به جایی که دعوت شده‌اند، حضور می‌یافتند و غذا صرف می‌نمودند. برای عائله خانواده‌ها نیز، از غذاهای پخته‌شده به خانه‌هایشان می‌فرستند. به این نوع میهمانی‌ها که در راه رضای خدا انجام می‌دادند، «الله یولی» گفته‌اند. در بین ترکمن‌ها معمولاً در تمامی شب‌های ماه رمضان این میهمانی‌ها برگزار می‌شده است. آنان به‌ویژه شب ۲۷ ماه رمضان را خیلی باعزت و حرمت و باکرامت طی می‌کرده‌اند. «آیات» و «سوره» هم در رابطه با این شب وحی‌شده است. آن شب را به نام «شهر رمضان» «شب قدر (ليلة القدر)» نامیده‌اند. آن شب را بعد از یک میهمانی خوب، با شبنشینی و همنشینی طولانی به سحرگاهان رسانده‌اند. همه تا دیروقت با شبزنده‌داری بعد از خوردن سحری و اقامه‌ی نماز صبح به خواب می‌روند.

در ترکمن‌صhra سالی دو عید بزرگ، «رمضان» و «عید قربان»، برگزار می‌گردد. برپائی این اعياد باشکوه خاصی صورت می‌گیرد. این مناسبت‌ها با عنوان‌ین «عید فطر» و «عید قربان» هم عنوان‌شده است. تمامی اهالی روستاهای و شهرها در مکان خاصی (مصلای عیدگاه) دورهم جمع می‌شوند و نماز عید (عاید نماز) را با جماعت برگزار می‌کنند. در این ایام هر کس لباس نویی که با نیت نیک به مناسبت همین روزها تدارک دیده است، بر تن می‌کنند. برگزاری عید قربان در ترکمن‌صhra به مدت سه روز ادامه دارد. در بعدازظهر اولین روز عید قربان گوسفند، گاو و یا شتری که با نیت نیک تهییه و قربانی می‌کنند. در مورد هر کدام از این اعياد روایات گوناگونی وجود دارد. بعد از قربانی کردن هر خانواده در منزل

خود مراسم میهمانی صدقه‌ی عید قربان/در راه خدا/بر جای می‌آورند و یا از گوشت قربانی خویش به تعداد هفت خانوار از منازل همسایه می‌فرستند. هر یک از مسلمانان ترکمن خوردن طعام از صدقه‌ی عید قربان را از هفت خانواده از همسایگان، در حکم ثواب برای خود واجب می‌دانند.^۱

ترکمن‌ها دو روز قبل تر از اولین روز این دو عید بزرگ را روز پلشته «کیرگونی» / همسان با روز خانه‌تکانی که در فرهنگ نوروزی در روزهای آغازین سال هست/» نامیده‌اند. در آن روز درون و برون خانه را، از ناپاکی‌ها، پاک و منزه می‌گردانند. یک روز قبل از عید را نیز روز «قوقون گونی» گفته‌اند که در آن روز خوراکی‌های مخصوص «چاپاتی، بیشمہ» و دیگر شیرینی‌ها را پخته و حداقل بین ۷ - تا از همسایگان تقسیم می‌کنند. در روز عید هم هر خانواده‌ای در خانه‌ی خود سفره‌ای می‌گستراند و آن را با انواع و اقسام غذاها و شیرینی‌ها مزین می‌کنند. ابتدا جوانان، جهت تکریم بزرگ‌سالان، به دیدوبازدید رفته، و عیدشان را تبریک می‌گویند. در میدان‌ها داربست «چاتما» برافراشته و با استفاده از طناب‌های آن «هینگیلیدیک» در هوا تاب می‌خورند؛ و آن بدان معنا است که با تاب خوردن گناهانمان از وجودمان خارج و تزکیه با تن صورت پذیرد! به تاب‌های بزرگ‌تر که در ساختمان آن از پنج عدد چوب تیری بلند و بزرگ نرّاد «باش شالمان» استفاده شده، «چاتما» می‌گویند. به تاب‌های کوچک‌تر «ساللانچاق» گفته‌شده است. همچنین دستگاهی

۱ . پورکریم هوشنگ، «ازدواج، عروسی و کشتی گیری در اینچه برون»، مجله هنر و مردم، شماره ۸۴: صص. ۴۳ - ۵۰، تهران سال ۱۳۴۸ ش.

با نصب یک تیر چوبی مستقیم و کلفت نزد در حکم یک ستون در یک میدان مناسب که دو یا چهار طناب در دو یا چهار طرف در قسمت بالای ستون وصل شده و آویخته، تاب گردن درست می‌کنند. نفرات با سوارشدن در این تاب‌ها به صورت هماهنگ در هوا تاب دورانی (دایره‌ای) می‌خورند. به این دستگاه یا ساختمان احداث شده «آیلاما» نامیده‌اند.

«در ایام عید دختران و پسران نوجوان بازی‌های گوناگونی اجرا می‌کنند. از جمله، شبانگاهان لالائی می‌خوانند. انواع بازی‌های فولکلوریک ترکمنی بر جای می‌آورند.»^۱ با اجرای بازی‌های مربوط به آداب و رسوم خیلی قدیمی «آی زئیت» و یا «آی گئرئک، گون گئرئک» (خواهان ماه، خواهان خورشید) در جستجوی یار مناسب خود می‌گردند. ...

اخيراً وجود اهمیت عید قربان در میان مردم ترکمن، برابر با سندی که در ذیل ارائه می‌گردد، از جانب معلمان ترکمن صحرا مشخص می‌شود.

نامه‌ی درخواست کتبی رئیس اداره‌ی آموزش استان گلستان مبني برافزايش تعداد روزهای تعطیلی رسمي عید قربان جهت معلمان اهل تسنن استان گلستان به مدت ۳ روز در روزنامه‌ی «صحرا» به چاپ رسیده است. ...

۱. Джилиев А. «Традицион...», /görk.iş./,

مناسک خاص ترکمن‌ها:

بر پایه گزارش‌های ماهنامه «صحراء» قیدشده است که: ضمن تبریک به آغاز فعالیت استان تازه شکل گرفته «گلستان»، انتظار می‌رود با در نظر گرفتن محدوده‌های جغرافیائی و ترکیب جمعیتی آن، همگام با مرمت و برپائی میراث‌های فرهنگی کهن این سرزمین، جهت حفظ آداب و رسوم دینی و اعتقادات ریشه‌های آن، مطابق با قوانین جاری به رسمیت باید شناخته شود. برگزاری اعیاد و مناسک دو عید بزرگ «قربان و رمضان» که اعتقادات پایه‌ایی در بین این گروه از مسلمانان اهل سنت استان را تشکیل می‌دهد، در قوانین کشوری باید منظور گردد.

در بین ترکمن‌ها برگزاری این دو از اعیاد همیشه باشکوه هر چه بیشتر انجام می‌پذیرد. این اعیاد در بین مسلمانان اهل سنت از ایام کهن جهت برجای آوردن آداب و رسوم دینی خود به مدت سه روز بوده است که از چند سال قبل در جمهوری اسلامی از ۳ روز به یک روز تقلیل داده شده است. اهالی گلستان خواهان آن است که مسئولین کشور مدت برگزاری آن را دوباره از یک روز به ۳ روز باید افزایش دهند.^۱

در بین ترکمن‌ها ترکمن‌صhra علاوه بر مناسک فوق مناسبت‌های شخصی خاصی همچون «آق آش / غذای پلو

۱. ماهنامه «صحراء»، شماره‌های ۱۲ / ۱۳، اسفند و فروردین، تهران – سال ۱۹۹۹ میلادی، ص. ۴،
-Mahname-éye "Sähra," şomareha-éye 13/12, esfänd
vä färvärdin, Tehran – 1999 miladi, säf. 4

سفید» برای هر شخص که پا به سن ۶۳ سالگی مطابق با سن و سال پیامبر می‌گذارد، برگزار می‌کنند. در این جشن و سرور از اهالی دوستان و آشنايان خود دعوت به عمل می‌آورند و با ذبح گوسفندی نذر و صدقات برجای می‌آورند. آن‌ها به سبب رسیدن به سن و سال پیامبر افتخار می‌کنند و خود را خوشبخت احساس می‌کنند. در شب همان روز از مولودخوانان دعوت به عمل می‌آورند و مراسم مولودخوانی راه می‌اندازند، رقص‌های مولانا را برجای می‌آورند.

همین طور هم ترکمن‌های ترکمن‌صhra جهت احترام به وفات یافتگان خویش مراسم فاتحه و مصیبت برگزار می‌کنند. آن‌ها را فراموش نمی‌کنند. به این سبب که افراد فامیل خانواده تا هفت نیا هم‌خون و برادر محسوب می‌شوند و در موقع قتل برای افراد خانواده هفت نیا خونخواهی مقتول واجب محسوب می‌شود. هرگاه شخص ترکمنی وفات می‌یابد وی را مطابق با قوانین و آئین‌های ملی و شرعی کفن و دفن می‌کنند. ابتدا میت را برای آخرین بار غسل می‌دهند. سپس در کفni از پارچه سفید می‌پیچند و بر براңکاردي که «سالاجا» نامیده می‌شود، حمل می‌کنند. چنانچه در نزدیکی مسجد باشد در آن یا این‌که در یک میدان عیدگاه بر او نماز جنازه برپا می‌کنند. سپس بر حسب وصیت متوفی ۱۵ - ۱۰ نفر مأمور قبرکنی که «گوئلگچی» نامیده می‌شود، وی را در نزد افراد وفات یافته فامیل‌هایش بر اساس قوانین دینی و شرعی در قبری که رو به جهت شرقی - غربی کنده می‌شود، روبه قبله می‌گذارند و بر روی قبر محافظتی از چوب که «غاپئرغا» نامیده می‌شود، می‌چینند و آن را با خاک می‌پوشانند. سطح قبر از سطح زمین بالاتر همچون تپه‌ای کوچک برجای می‌ماند. سپس

جماعت به حیاط خانواده مصیبت دیده می‌آیند و با صدای گریه‌ای که بر آن «سین ادمه» نامیده می‌شود، لحظاتی ناله و زاری راه می‌اندازند. به این ترتیب در جلوی منزل متوفی چادر مصیبت برپا می‌کنند. از قاری‌های مشهور ایل جهت قرائت سوره و آیات دعوت به عمل می‌آورند. از مدعونی که به آنجا آمدوشد دارند، به سوی سایر اقوام خود خبر فوت متوفی را می‌رسانند. فردای آن روز اقوام و خویشان متوفی هر کدام بسته به توانایی خود انواع خوردن خوراک و یا گوسفندی جهت همیاری‌های مادی خود، به خانواده مصیبت دیده می‌آورند و در محل مصیبت خانه مجالس دعا و نیایش‌های شرعی به عمل می‌آورند. قرآن ختم می‌کنند. این مراسم تا هفت دوز ادامه دارد که بعد از ظهر آن روز چهلم متوفی را نیز با نذر و صدقات بر جای می‌آورند و برای خانواده متوفی تسلی می‌دهند.

در خانواده‌هایی که توان بهتری دارند، مراسم‌های نذر و صدقات در روز سوم، روز هفتم، مراسم ماهانه، چهلم، شصتم، نودمین روز، صدم، صد و بیستم، صد پنجم‌اهم تا یک سال و بعد از ظهر یک سال سالانه در روز وفات متوفی مراسم برگزار می‌کنند. اموال شخص متوفی را بعد از ظهر روز هفتم در بین عائله وی، اگر نباشد در بین برادران متوفی بر حسب شریعت دینی به «ترکه» می‌گذارند؛ یعنی اموال متوفی را در بین میراث داران وی تقسیم می‌کنند. بر سر مزار متوفی همچون هر ملت دیگر بر روی سنگ قبر نام، تولد، روز و ماه و سال متوفی و محل حیات وی کنده کاری شده است، می‌گذارند. سنگی که بر سر قبور گذاشته می‌شود در بیشتر موارد از سنگ مرمر سفید به شکل قوچ یا شاخ قوچ در برخی از حالات

دارای دو شانه شبیه انسان ساخته شده است، می‌گذارند.^۱ آن بدان معنا است که گذشتگان وی دارای نشان‌های اونgun قوچ، یا در اشکال برحی از اونgun مای مرسوم که تعلق وی را به طوایف بیست و چهارگانه ترکمن‌ها معلوم می‌دارد، می‌گذارند. ...

تورنتو - ۲۰۱۹/۰۵/۲۸

- عسگری خانقاہ اصغر و د.م. کمالی، "ایرانیان ترکمن"، /
صفحه های ۱۵۸-۱۵۹
-Äsgäri-Khangah Ä., d.m. Kämali, "Iraniyán-e torkm.", /
görk.iş./, säfha-ýe 158-159 .

آذربایجان ائل ماهنیلارى

پرفسور محمدعلی فرزانه

آذربایجاندا شفاهی خالق ادبیاتی نین ان چوخ یا بیل میش و خالق کوتله لرینین ایستر گوندەلیک حیاتدا، ایشده و استراحتده و ایستر سه ده کیچیک و بؤیوک بیغینجا قالاردا سئوه - سئوه او خودوغۇ د دینلە دیگى خالق ماهنیلارى، هئچ زامان و هئچ شرایطده، حتى پەھلوی رژیمی نین استیلاسی ایللریندە دوداقلارдан سیلینمە میش و انسان دویغولارینا قاناد وئرن سسی یوردون فضاسیندان چكىلمە میشدیر. آذربایجان ائل ماهنیلارى نین نشر تاریخى و اونلارین بدیعى و غنائى خصوصىتلىرى ايلە عمومى تانىشلىق تاپماق اوچۇن آشاغىدا م.ع. فرزانه نین نشرە حاضيرلا دىغى آذربایجان ائل ماهنیلارى نین مقدمە سىيندن پارچالار گتىريرىك.

رئاكىسيا هئيتى

آذربایجان ائل ماهنیلارى، ایستر سۆز قورولوشو، ایستر سه ده موسىقى آخرلېغى و دويغۇنلۇغو باخىمىندان، آذربایجان موسىقىلى ائل ادبیاتی نین اولدوقجا يايىل میش و خالق آراسىنداد، كىندرىدە و شەھرلردى، آغيزدان آغىزدا دولاشان و ائلدا با

آراسيندا دئنه - دئنه و سئويله - سئويله اوخونان نوعلىرىندن بىرىدىر.

هم ماھر چالىقىچىلارين و اوخويانلارين وسيلەسى ايلە ايفا ائدىلن و هم ده هر بىر سؤز بىلەن، ديل آنلايان آذربايجانلى طرفىنдин بؤيوك رغبتله اوخونولان و ائشىدىلن بو ياراشىقلى ماھنىلارين هاميدان قاباريق خصوصىتى اوندارىرىكى، بورادا سؤز غنائى شكىلده موسيقى ايلە بىرلشىر و بونونلادا انسان دويغولارينى جوشدوران و اونلارا قولقاناد وئرن گۈزل نغمەلر ياردىر.

حياتىن جور به جور قايلاقلىرىندان و هاميدان چوخ انسانىن آرزو، ناكامليق، سئوينج، حسرت و ايستكلەندن جوشان و خالق بديعى يارادىجىلىغىنىن ان اينجه جهتلرىنى اۋزوندە عكس ائتدىرن غنائى ائل ماھنىلارى، سؤز قورو ولوشو جەتىن چوخ سلىس و آخارلى اولورلار. سۇزىلەر سو آخارى وئرن بو روانلىق، حتى اونلاردا بىر چوخ تشبىه، استعارە و مجازلىرين ايشە آپارىلماسى ايلە ده اسکىلىمېر. غنائى ماھنىلارين چوخوندا ايشلىن نقرات (برگردان قايىدىش) لار، اونلارين غنائى جەتىن بىر داها جانلانماسىنا و درين تأثير گۈسترمە سىنه ياردىم ائدىر.

اساساً غنائى احساسلارلا دالغالانان غنائى ائل ماھنىلارى، اۆز طبىعى آهنگدارلىغى ايلە موسيقىيە ياخىنلاشىر و اونونلا آيرىلماز بىر سيرداشلىق قازانىر و موسيقىي هاوالارينىن بىر

چوخو، خصوصيله موغاماتلا بيرليکده و اورتاقلاشا ايفا ائديلير.

آذربايجان ائل ماهنيلارى مضمون اعتبارى ايله اولدوچجا
غنى ديرلر. بونلارين سيراسيندا بير چوخ امك، اكينچيليك،
تارىخي قهرمانلىق، رسوم و مراسيم ماهنيلارى يئرلشدىگى
حالدا، ائل ماهنيلارينين هاميدان چوخ يايىلمىش حىصەسىنى
ليرىك (غنائي) ماهنيلار تشكيل ائدير.

آذرباي詹 غنائي ائل ماهنيلارى اساساً تك سىلى اوخونور.
لاكين بعضى ماهنيلار خور و يا دئيشىمە حالىندا اولدوغو
اوچون، ايکى سىلى و گاهدان دا چوخ سىلى اولورلار.
ماهنيلارين چوخو شور، سەگاه، باياتى شيراز، راست،
چاهر گاه و بو كىمى موغاملارا اساسلانىر. ماهنيلار وزن و
ريتم باخيمىندان دا چوخ رنگارنگدىرلر. ماهنيلارين وزنى،
قوشما، باياتى، گرايلى، دوبئيتى و آيرى آيرى خالق شعرى
قالىبىلاريندان تشكيل اولور.

وحشى داغ چىچكلىينين رايحەسىنى داشىيان بو گؤزل ائل
نعمەلرى و اونلارين موسيقى ايله اولان الفت و آيرىلمازلىغى،
چوخدان برى و حتى دئمك اوilar كى، آذرباي詹 موسيقى
سى نوتا آلينان گوندن آذرباي詹انين معروف آهنگسازلارى و
اوخويانلارى اوچون توكنىز بير قايناق اولموشدور. اوستلىرينه
موسيقى آهنگى قويولان گوندن، بو ماهنيلارين ھر بىرى
آيرى آيرى خوانندهلىرين طرفىيندن و جور به جور موسيقى
سازلارى و حتى دستە جمعى اركسترلر ايله ايفا ائديلمىشدىر.

جنوبی آذربایجاندا ائل ماهنیلاری هامیدان چوخ «سازاندا» دسته‌لری طرفیندن تویالarda و بیغوالarda (شنلیک اوچون قورولموش مجلس لرده) چالغى آلتلریندن تار، قاوال، ساز، کامانچا، قره نئى، قارمان ايله اوخونماقلال خالق آراسىندا يايىلىر و هر يئرده، ائودهائىشىكده آغىزلارا دوشور و دىللر ازىرى اولور. بورادا اوزون ايللر آذربایجان دىلیندە كتاب و مطبوعاتىن نشرى قدغن اولدوغو اوچون، بو خصوصدا چىخان كتابلارين سايى آز و سئيرك اولموشدور. ائل ماهنیلارينين جنوبى آذربایجاندا چالقىچىلار دسته‌لریندن علاوه ۱۳۲۴نجى ايلده تشکيل ائديلمىش آذربایجان ملى اركىسترىنин ده دگرىلى تاثيرى اولموشدور. بو خصوصدا نشر اولونان مجموعه‌لردن بيرىسى ده ائله هemin ايلده تبريز موسىقى اوستادلاريندان حسن عذارى طرفيندن توپلايىب و «توركى تصنิفلر، به ضميمه خود آموز و طرز كوك تار و دستگاهها» آدىلە چمن آرا مطبوعاتى طرفيندن نشر ائديلمىشدىر. مجموعه ده موسىقى دستگاهلارينين آدلارى و رديفلرى توضيح وئريليب و چالغى آلتلرینين آيرى آيرى دستگاهلار اوسته نه ساياق آكورد (كوك) اولماقلارى بارهده معلومات وئريليدىكىن سونرا، يوز ايگىرمى دن چوخ ائل ماهنیلارينين متىلىرى (سۆزلىرى) چاپ ائديلمىشدىر. مرحوم عذارى نين توپلايدىغى بو مجموعه اۆزلۈگۈنده مكمل بير آرشيو اولدوغو حالدا، اورادا سۆزلىرين يازىليشىندا و ها بئله چاپىندا چوخلو يانلىشلار گئتمىشدىر.

آذربایجان ائل ماهنیلاريندان بير سيراسينا اۆز صفحه‌لرینده يئر وئرن بير آيرى مجموعه، ۱۳۲۹نجى ايلده آذربایجان تئاتر

و موسیقی خادملریندن پرویز پرویزی طرفیندن «مجموعه جدیدترین ترانه و تصنیف‌های رادیو تهران و رادیو تبریز: فارسی محلی گیلی کردی نشاط انگیز (غربی)» به انسام بیوگرافی هنرمندان و هنرپیشگان آذربایجان (جلد اول)» عنوانی ایله نشر ائدبیلمیشدیر.

کتابین داشیدیغی عنواندان آنلاشیلدیغی کیمی بورادا آذربایجان ائل ماهنیلاریندان علاوه، فارسی، کردی، گیلی و غربی (نشاط انگیز!) ماهنیلاردا و ئریلمیش و اوگونکو حاکم سیاستین سانسوروندان قورونماق اوچون آذربایجان سوزو یئرینه (محلی) سوزو ایشله دیلمیشدیر! بو مجموعه‌نین ۵۵ چاپیندا چو خلو یانلیشلار گئتمیشدیر.

اوچونجو مجموعه، «ترانه‌های ملی فارسی آذربایجانی» آدیله ۱۳۳۱نجی ایله تهراندا توپلایانی معلوم اولمایان ۱۶۴ صفحه‌لیک کتابچادا ساغ طرفده فارسی و سول طرفده آذربایجانی ترانه‌لر چاپ ائدبیلمیشدیر. بو مجموعه سوزلرین دوزگون یازیلیشی و ماهنیلارین آیدینلیغی جهتدن قاباکی آدی چکیلن مجموعه‌لردن داها تمیزدیر.

بونلاردان علاوه، ۱۳۴۱ و ۱۳۴۳ نجو ایللرده تورکی (تورکجه) ترانه‌لر عنوانی آلتیندا حسن مجیدزاده طرفیندن توپلانیب و آتروپات کتاب ائوی نین مباشرتی ایله نشر اوموش ایکی جلدیکده، بیر سیرا آیری آیری معاصر و کلاسیک شاعرلر طرفیندن قوشولموش ماهنیلار و غزل‌لرایله بیرلیکده

بیر سира ائل ماهنیلاری دا درج ائدیلمیشdir.

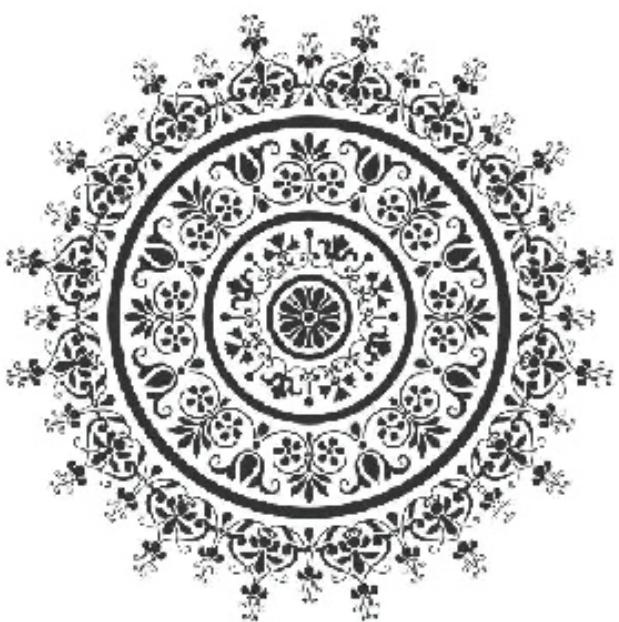
بوخاریدا آد ائدیلن مجموعه‌لرین اونلاردا يانليشلار و چاتيшимازليقلارا باخماراق، اختناق ايللىيندە توپلاتىب چاپ ائدیلمەسى، آذربايجان موسيقىلى خلق ادبىيات ساحه‌سىنده گۈرولن تقدىرە لايق چاپ ائدیلمەسى، آذربايجان موسيقىلى خلق ادبىياتى ساحه سىنده گۈرولن تقدىرە لايق ايشلەرن بىرى اولموشدور.

۲۲ بهمن انقلابىندان سونرا، جاودان جاوان ياشلاريندا وفات ائتمىش روحو شاد منىزە خانىم علېپور، م.ع، فرزانه نين گؤسترىشى ايله ۱۹۷۰ ميلادى ده مسکودا چاپ اولموش «آذربايغان ليريك خالق ماهنيلارى» عنوانلى مجموعەنى كريل اليفباسىندان رايق الفبایا كۈچچوروب و اللي دن چوخ ماهنى نوتلارى ايله بىرلىكده، ۱۳۶۲ ده «آذربايغان خالق ترانه‌لرى» عنوانيله چاپ ائتمىشdir. بو مجموعە بىرينجى چاپدان سونرا يئنه افست ائدیلمىشdir. تاسف اولسون كى، خانىم علېپور دونيايا چوخ اركن گۆز يومدو و امك صرف ائتدىگى اثرين بو سياق گئىش يايىلماسىنى شاهدى اولا بىلمەدى. بو يورد سئور ناكام امكداشىن خاطرەسىنى عزيزلەمك اوچون اونون حاضرلايىب چاپ ائتدىرىدىگى «آذربايغان خالق ترانه‌لرى» اثرينى عينا «آذربايغان ائل ماهنيلارى نين سونوندا يېر وئيرىك. بو سون ايلرده، اوتايدا ياييان مجموعەلر اساساً آذربايجان فولكلورىك ماهنيلارى، جلد ۱، ۲ كۈچورن: «ح.اولدوز» و آذربايجان تصنيفلىرى،

کؤچورن: «ح.ا.» تبریزدە مهران انتشاراتى طرفينىدىن نشر ائديلمىشدىر. بو ايکى مجموعىدە ۵۵، خصوصىلە بىرىنجى مجموعىدە، بىر سىرا خالق ماھنىلاريندان و اونلارين نوتلاريندان اۇرنكلىر وئريلمىشدىر.

«آذربايجان ائل ماھنىلارى» عنوانى ايله اوخوجولار او خصوصىلە بو ماھنىلارلا ماراقلانلارا تقدىم اولۇنان بو مجموعە، ائل ماھنىلارى داها توپلۇم و اولدوقجا اوخوناجاقلى و ممكۈن قدر دوغرودوزگۈن شكىلده چاتدىرمۇقىدىر. چوخ آيدىندىر كى، بو مجموعىدە توپلانان ائل ماھنىلارى، بوتون آذربايجان ائل ماھنىلارى اۆز قويىنونا آلمامىش و آلا دا بىلمىزدى.

بورادا وئريلن ماھنىلار، ايللىر اوزونو فولكلور ال يازما دفترلىرىنە آلينمىش و بو مجموعە ده چاپا حاضيرلاندىغى سىرا دا بىر داها الدە اولان منبىلرلە تطبيق ائديلمىشدىر. اولا بىلسىن كى، اونلارين اىچىرىسىنده سۆزلىرى معىن شاعىردىن اولان ماھنىلار دا گئتمىشدىر. آنچاق بىر و حتى بىر نئچە بئله ماھنى نىن دا بو مجموعە يە داخل ائدىلمەسى، اونون خالق ماھنىلاريندان توپلانمىش بىر دستە گول كىمى بى ماھنىلارى سئونلە تقدىم ائتمك ايشىنە ضرر يئتىرمىيەجك.

آذربایجان شفاهی خالق شعری و هئجا وزنی نین اینکشاف تاریخی

سدنیک پاشا پیر سولطانلى

کؤچورن: احد فرهمندی

آذربایجان^۱ خالق شعرینین اینکشاف مرحله‌لری^۲

تاپماجایا تورکلر بیلمه‌جه دئییر. لاکین، بیلمه‌جه ایله تاپماجانین بیزیم فولکلوروموزدا فرقی وار. تاپماجا اوشاقلار اوچون یازیلدیغی حالدا، بیلمه‌جه لردن دیپلوماتیادا و ایکی سئوگیلی آراسیندا عقلی- ماهیتی اویرنمکده استفاده ائتمیشلر.

نظامی نین «اسکندر نامه» سینده بئله بیر بیلمه‌جه دن استفاده ائدیلمیشدير. دارا اسکندره بیر چووال کونجوت گؤندیر. اسکندر ایسه قوشلارینی بوراخیب کونجوت دنلتدير. دارا دئمک ایسته بیردی کی، قوشونوم کونجوت کیمی ساییلمازدیر. اسکندر ده عیانی شکیلده ثبوت ائتدی کی، اونو قوشونوما بیر- بیر دنلتديرم.

بیلمه‌جه لردن قدیملرده تکجه دیپلوماتیيا ساحه سینده

۱- آچیقلاما: بو یازى نین ایلک بؤلومونو ائل بیلیمی در گیسى نین ۱۱۸ جى ساییدا او خوماق اولا.

دئییل، عینی زاماندا، سئوگی، محبت عالمینده ده استفاده اولونموشدور. اونو دا بیلمک لازیمدیر کي، بیلمهجهل نشرله اوپور. نظامىنین بیلمجهلری نظم شکلینده قلمه آلامسى، اونون شاعر صلاحیتیدير. لاکين، بیلمهجهلر ناغیل و روایتلر داخلینده نشرلەدیر.

کرکوك ناغیل لاریندا دا بیلمهجهلره راست گلینىر. کرکوك ناغیل لارى حجمجه كىچىك اولدوغۇندان بعضاً بىر ناغیل ائله بیلمهجه ايله ده تاماملانىر. «يولا نردىوان آتاق» آدلى کرکوك ناغىلى بونا مثال اولا بىلر. ناغىلين

قىسا سوزئتى بئلهدىر:

... بىر قوجا ايله گنج يول يولداشى اوپور.

جاوان دئىير:

-عمى، گل يول نردىوان آتاق.

قوجا بىر شئى باشا دوشمور. اونلار بىچىلمەميش بىر زمىيە چاتىرلار.

-عمى، بو اكىنин مەحصۇلۇ يئىيلىب، يا قالىر؟

قوجا پرت اوپور. نئجە يعنى، بىچىلمەميش مەحصۇل نئجە يئىيلىر؟

بىر آز گىئىدىكىن سونرا گۈرۈرلر كى، قارشىدان بىر دسته آدام جنازە گىتىرىر. اوغلان دئىير:

-عمى، گورهسن تابوتداكى اولودور، يوخسا ديرى؟

قوجا دئيير:

-سنین سواللارين منى بئزدىرى.

كىشى نين بير عاغيللى قىزى واردى. قوجا گوردو كلىرىنى
قىزا دانىشدى. قىز دئدى:

-آتا، او اوغلان بئيووك عاغيل صاحبىدىر. او، يولا نردىوان
آتاق دئمكلە، يعنى صحبت ائدك، يول بىتسىن-دئيىپ.
ايكنىجى دە، زمى نين مەھسۇلۇ يېتىليلىپ يادورور. اگر صاحبى
بورج آليپ يېتىپسى، مەھسۇل اونون دئىيل، آلمايىپسا مەھسۇل
اۋزونە قالاجاق دئيىپ. اوچونجو دە، اگر تابوتداكى اولۇنون
يوردوندا اۋولافادى قالىپسا، اۇلمە يېپ، يوخ، قالمايىپسا، اولوب-
دئمك اىستە يېپ.

قىز اون اىكى اپىك(چۈرك)، او توز يومورتا بىشىرىپ،
آتاسى يله اوغلانا گۈندردى. كىشى چۈركدن و يومورتادان
يولدا يئمىشدى.

اوغلان آچىپ گوردو كى، باغلامادا اون بير چۈرك، اىيىرمى
يئددى يومورتا وار.

اوغلان دئدى:

-عمى، ايلينيز اون بير آى، آيىنiniz اىيىرمى يئددى گوندور؟

كىشى مات-معطل قالىپ اوغلانىن دئىيكلرىندن بير شئى

باشا دوشمه يه رک گئري دئنور و باش وئرنلىرى اولدوغو كىمى
قىزىينا دانىشدى. قىز آتاسينا دئدى:

ـبابا، سن يولدا بير چۈرك، اوچ يومورتا يئميسن.

ـقىز اوغلانى چاغىرتىدىرىپ تانىش اولدو، عاغىل لارى اوستـ
اوسته دوشدويوندن بيرـبىرلىينى سئودىلر و ائولندىلر.^۱

تاپماجالارين طبىعى آخارىندا دا دوداق دَگمز تجنيسىن
چوخ ساده، لاكىن طبىعى و گۈزل بير نمونهسى، داها
دوغروسو، بو نمونهنىن ايلك فورماسى ميدانا چىخمىشدىر.
دوداق حاقىندا دوزلدىلىميش تاپماجا بئله شكىللنمىشدىر.

ـنە يە دَگمز، بابا يَا دَگر،

ـخالا يَا دَگمز، بىبى يە دَگر.^۲

ـآذربايجان تاپماجالارى ايچرىيسينىدە ده اىكى بئله نمونه يە
راست گلىرىك. همین تاپماجالار دا دوداق حاقىندا دىر.

ـدَى، دَى، دئىيرم دَگمز،

ـدَگمه، دَگمه دئىيرم، دَگر. ياخود:

ـگل، گل، دئىيرم گلمز،

۱ - آذربايجان فولكلورو آنتولوگىيىسى. (عراقـتوركمى جىلدى). باكىـ
ـ. ۱۹۹۹. صص. ۳۴۶-۳۴۷.

۲ - غضنفر پاشائىو «كركوك تاپماجالارى حاقىندا» (مقدمە)، كركوك
ـ تاپماجالارى (توبلايانى و ترتىب ائدىنى غضنفر پاشائىو)، گنجلىك، باكىـ.
ـ. ۷-۶.

گلمه، گلمه دئيرم گلر.

داها بير اوچونجو اورنک ده واركى، او تكجه دوداق دگمز
تجنيسى نين باشلانغىچى دئييل، هم ده يانيلتاما جلارين بلكه
ده جو جرتىسى دير. اوّلكى نمونه لر بئيت-بئيت دوزوملىنى دىگى
حالدا، بورادا دئور دلوك شكليندە يارانمىشدىر.

ننه يه دگمز، بابا يا دَگر،
خالايا دگمز، بىبى يه دَگر.
دَگنه دگمز، دگمَزه دَگر،
آللاها دگمز، بىلا لاها دَگر.

بو، دوداق دگمز شعر نؤوعونون ايلكىن فورماسى دئييل، بىس
ندير؟ فولكلور نمونه لرى سفارىشله يارانمير، اونو فولكلورون
اوّز طبىعى آخرى ياردادر. يازىلى ادبىاتدا، ائله جه ده،
عاشيق يارادىجىلىغىندا چوخ سايلى نشر و نظم نمونه لرى نين
ايلىك چئشىنىسى بىتىپ توكنىمەين فولكلور خزىنە سىيندن
آلينمىشدىر. البتە، بونلار فيلولۇزى^۱ آختارىشلار و تحلىل لرى دير،
دىلچىلىك باخيمىندان باشلاناجاق آراشدىر مالار داها يىنى،
داها گر كلى نتىجه لر الدە ائدە جىكدىر. كركوك فولكلوروندا آتا
سۆزلىرىندە، تاپماجالاردا بنزرى اولمايان ايفادەلر، رنگ-رنگ
بىديعى چالارلار وار كى، اونلارين يانىندان اوتىرى بىر نظرلە

۱ - **فيلولوگىييا:** هر هانسى بىر خالقىن دىل و ادبىياتىنى اوپىرىەن
علملىرىن ھامىسى نين بىرلىكىدە آدى. آذربايجان فيلولوگىياسى. آنتىك
فيلولوگىييا. شرق فيلولوگىياسى. آنتىك دئور عابدەلرى نين اۋىرنىلمەسى
ايلىك فيلولوگىييانىن سرحدلرى گئنىشلىنىدى.

كئچمک اولمور.

خورما آغاجى حاقيندا:

اوزون-اوزون اوزانى، گلين كىمى بَزهنى.

كئورپو حاقيندا:

آياغيندان سو ايچير، اوستوندن گلن كئچير.

نار حاقيندا:

بومرو-بومرو يوواسى، يوز اللidi بالاسى.

قولاق قافيهسيinden دوزلديلەرك دىگىرمان داشى حاقيندا:

گئدر-گلر يئريندە، آلتون كمر بئليندە.

گئجه-گوندوز يول گئدر،

يئنه دوروب يئريندە.

تاپماجادا ديل آيدىنلىغى وار، آنلاشىقلىدىر، موجرىدىكىن دوزاقدىر، ديل، فيكىر غلىظلىگى يوخدور. كركوك تاپماجالارينىن اصل مزىتى ده بوندارىدیر.

*آغ آتىمى ناللاديم، استانبولا يوللاديم. (مكتوب)

*آغا جلا ردان سئچىلىر، آيدا بير دون بىچىلىر. بيرجه ايل سېپىلندە، يئدىيجه ايل بىچىلىر. (يونجا)

*آغزى آشاغى، تؤكولمز، قىراغى چپر، سؤكولمز. (گۆز)

آشاغيداکى منظوم تاپماجادا شيرين بير يومور دا وار.

* آتارام ياتماز، پالچيغا باتماز. آند ايچىبىدىر كى، پيادا
گئتمز. (سەنگ)

دوغودان دا، سەنگ قىزلارين، گلىنلىرين بئلىنده،
چىينىنده بولاغا گئدىپ- گلىرى. بورادا بديعى بير لۇووحە دە
وار. پروفسور غصنفر پاشايئۇ عراق- تۈركىمن فولكلوروندان
آذربايچانا بىر- بىرىنندىن قىمتلى خالق ادبىياتى ئورنكلرى
گتىرمىشدىر. بونلارى درىندىن- درىنه اينجلەمك، گىجلىگە
چاتدىرماق، اوно سئودىرەمك عالىملىرىمىزىن وطنداشلىق
بورجودور.

تاپماجالار باغلاما- باياتىلار آراسىندا بوى وئرن مىنارەلر،
باغلاما- باياتى و قىفىل بىند- قوشما دئىيشىمەلرىنин يول
آيرىجىندا ماراقلى بىر خالق پۈزىبىاسى نمونەسىدۇر. «آ
مىنى- مىنى، مىنارە» دئىيە- دئىيە، طرف مقابل لر سۆز دؤيوشونە
گىرىرلە. بو داها چوخ قىز- اوغلان دئىيشىمەلرى شىكلىنده
گؤسترىلىر.

قىز:

- نىجەدىر، ها نىجەدىر،

گوندوز دئىيل گئجەدىر.

سندن بىر خبر آليم،

۱ - پۈزىبىا: شعر، نثر و ...

گؤيده اولدوز نئچه دير؟

اوغلان:

ـ هانارام، ها هانارام،
ـ عشق او دونا يانارام.
ـ سن پيللکن قوردورسان،
ـ من ده چيخيب سانارام.

تاپماجالارين هر بيرى انسانى دوشوندورن، دويغولاندىران
بىتكىن بير اثىدىر. آشاغىداكى نمونه باغلاما-باياتىيا بنزسە
دە، منظوم تاپماجا اولاراق، اوندان سئچىلىر. بورادا مراجعت،
دئىيم طرزى باشققا جور اولور.

ـ آى دوغدو، ها آى دوغدو،
ـ گؤيدن يئره نور ياغدى.
ـ آناسى بئشىكده اىكىن،
ـ فيزى بير اوغلان دوغدو.

منظوم تاپماجالارلا باغلاما- باياتىلار داها چوخ دئىيم
طرزىن، ايفاده سئچىمینه گؤرە فرقىلەنirلر. بورادا انسانى
چاشدىران بئشىكدى. اصليندە دە بئلهدىر: قىزىن آناسى
آغدامىن بئشىك كندىنده اولاركىن قىزى اۆز ائولرىنده، باشققا
كىنده بير اوغلان دوغوب. بو مضموندا تاپماجالار باياتى-
باغلامالارا چوخ مئيللىدىر.

تاپماجانى آچماق اوچون زنگىن بىلگى، گئنىش معلوماتا
صاحب اولماق طلب اولونور. يئر و گؤى حاقىندا، تورپاگىن
فاؤناسى، فلوراسى حاقىندا زنگىن معلوماتىن اولدوغو كىمى،
جغرافى مکانلارى دا ياخشى بىلمەلىسن.

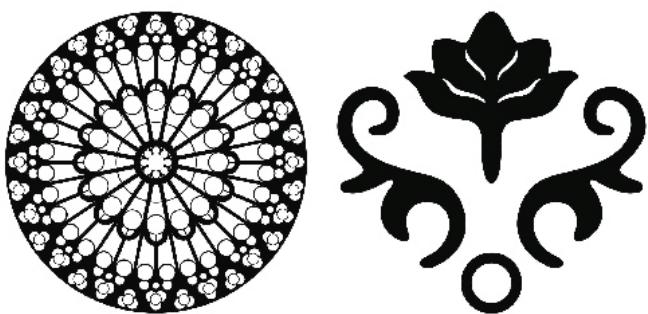
بىر يارادىجىلىق پروسئسى اولاراق تاپماجالاردان سونرا
باغلاما-باياتىلار فورمالاشىپ يارانمىشىدир. مضمۇن، يعنى
كؤينگى تاپماجا، فورماسى باياتى اولان باغلاما-باياتىلارا، اونا
گۈرە، عىنى زاماندا، تاپماجا-باياتى دا دېيىلىر.^۱

تاپماجالار ساده، اوشاقلارين ياش پسيخولوگىيالارينا
اويعون بىر طرزده قورولور. لاكىن، عىنى سۆزلىرى، باغلاما
باياتىلار حاقىندا دئمك چتىندير. تاپماجا ايله باغلاما-
باياتىلارين اوزلرينه مخصوص بىر چوخ فرقلى خصوصىتلرى
واردىر.

آردى وار....

۱- سدنىك پاشا پىرسلطانلى. «ھئجا وزنلى تاپماجالارين اينكىشافى». گنجە، «آگاه»-۱-۲۰۰۲.

۲- پسيخولوگىيابى: روانشناسى، روح و روان و اعصابا باagliى علملىر.

آغار تبلار

هاوار عبادى

سود

قويونو گوندە ایکى دئنه ساغارلار. ھر دفعە قويونو بئرهلىيىب ساغارلار، بيرينجى ساعات ۱۲ - ۱۱/۵ ده، بير ده گون اورتادان سونرا ساعات ۵ - ۴/۵ ده. بئرە داشدان كلح^۱ يادا چىردىن اولار. اوّلدە بئله بير قازانىن آغزينا، بير تميز آغ پارچا باغلارلاركى «مزر^۲» دىيىرلر - قازانا دا بئرە قازانى دىيىرلر. اونون اوستونىنى ده بير آيرىسىنى باغلارلار، آخىردا دا بيرىنى باغلارلار كى اوچ اولار، سوندا كى اؤنملى دئيىل آغ يَا باشقما رنگىدە اولا. هامىسى دا اوچ بوجاقلى (مثلث) شكلىنىدە اولار. اوستەكىنىي آرادا بير نئچە دئنه يادا سودو دىيىشىندە آچىب،

-
- كلح: داويرەمى شكىلده، آدام بويدا، داشدان قورولموش حاصل.
 - مزر: آغ بئزدىن يادا هومايىين پارچادان اولار.

چىرپارلار کى سادىر^۱ ئى يوخسا قىغى قالماسىن.

ناهاردان قاباڭكىنى شىرپزه يوللايىب، گون اورتادا كىن دا
اۇزلىرىنه ساخلايى. قاتيق - پنير ائدرلر.

قاتيق (يوجورت)

سودو اوجاق اوسته آسىب، يواش - يواش اوදلاركىن
قاتىشدىرارلاركى قازانىن دىبىينه يايپىشىب چالىب،
چورومەسىن. بىشدىكىن سونرا، بىر بوجاغا چكىب كفگىرلە
قاتىشدىرارلار. كۈپۈي داغىلىب قايماقى صاف اولسون.

آز زامان سونرا سود قايماق توتوب، سويودوغوندا، بىر آز
ايستىسى قالاندا قايماقى بىر يئردن دَلىب دامازلېغى سودە
تۈكۈب، اوستۇن باسىدىرارلار. (دامازلېق دا ئىلە جىققىلى پىالا
قاتيق اولار کى سود قاتىب چالىب تۈكۈرلەر قازانا) داها قايماقى
قاتىشدىرمازلار. قايماق توتماز. چالاندا دا گرک باخاسان چوخ
ايستى يادا سويوق اولماسىن. ايستى اولسا تورش اولار، سويوق
دا اولسا اويماز، دَلمە اولار. بىر ساعات - ساعات يارىمدان

۱- سادىر: بوتون حيوانلاردا اولار آما قوبوندا چوخ ايشلىر.
سادىر قوبىنۇن سودو يو قوبىروغونا، آل آتىينە دَىبىب توز تورپاڭ،
پېيىنە يايپىشىب شىرەلنر، اونا سادىر دئىرلر. چوخ دا قالسا
داش كىمى بىركىب شاققىلداق اولار. قوبون قاچاندا بىر- بىرىنە
دَگر شاققىلدار، اونا گئۋە شاققىلداق دئىرلر.

سونرا ائله کى اوپىوب قاتيق اولدۇ، اوستۇن آچارلار. اويماسا يئنه بىر آزدا باسىرىرىپ گۈزىلرلر.

اويسا دا اوستۇن آچارلار سرينلىيەر. سحر تىزدىن زرنگ آروادلار، دان سۆكۈلندە قايماقىن يېغىب، تولوغۇ آسىب قاتىغى تولوغۇ بوشالدىب، قاتيق قدردە بولاقدان سو گتىرىپ اونا آرتىرارلار. باشلارلار چالخالاماغا. اوندان سونرا آرادا تولوغۇ آچىپ باخارلار، ائله کى ياغا دوشدو، بىر آزدا سو آرتىرارلار، باخاندا بىردىن گۈردولر کى سوپىق گلىپ قاتيق قىېزقىرىپ، بىر آز سو قىيزدىرىپ ايلينقى سو تۈكۈلرکى اىستىلەنە، ياغى دورولا - ياغ گلە. يوخسا بىردىن اىستى اولوب، ياغ آيرانا قاتىشىپ اونادا گىرك سوپىق سو تۈكەسن - اىستى گلسە ارىنىك اولار.

بىر ده تولوغۇ گون دوشسە اوستۇنە چاتمايا بىر جاجىم يا بىر زاد آتاسان کى كۈلگە اولا، اىستى دوشىمەيە، سرين قالا. بىردىن قاتىغى آز اولسا، سوپىو چوخ اولسا، نه قدر چالخاسان ياغ وئرمىز، گىرك قاتيق آرتىراسان. ياغى گلر. اوندان سونرا كرهسىنى الدن سالمايىپ يېغارلار بىر كاسايانا، بىر زادا قويارلار قالار.

آيرانى دا قازانا بوشالدىب، اوچاقدا آسارلار قاينار شورو

قاتىشدىزمازلار. اودو ملايم ياندىرارلار، اوزو پيرتللىيار، اوزو گلنده يئرە قويوب تئشتىن يا قازانين اىچىننە توربایا تؤكوب، چاتىمادان يادا اوجا بىر يئرن آسارلار سويو گئدر، تئشتىدە شورو قالار.

أونودا اوجور يىيىرلر. كره - ياغا قاتىب يىيىرلر. يادا پنىرىه قاتىب موتال ئىرلرلر. يادا قورود ئىرلرلر.

سويونا دا درى اىسلامدارلاركى آشا گلىسىن، يادا قاب - قاجاق يويارلار. بىر ده آيرانى اوجاق اوستە آسىب، آزجا - آزجا ايشىلتى كىمى اودون قويوب، تئز - تئزدە قاتىشدىزمازلار چورويوب، يادا پيرتلاماسىن، آلا چوروموش اولسون. شور كىمى ده بركىمەسىن، قايىنارا دوشىندهكى قاتيق كىمىدى اونو قويارلار كنارا. او جور قالىب دورولار. گۈئى سويو اوزە چىخاندا، كاسايلا او گۈئى سويو ياواشجانا يىغىرلاركى آلتىنا قارىشماسىن، دىبىنىن قاتيق كىمىسىنى بىر قابىن اىچىننە توربایا تؤكوب ائھمال قويارلار قالار. سويونو وئرر - گۈئى سويو چكىلىپ سوزمه قاتيق كىمىسى قالار، اونادا «جورتدان» دىيىرلر - يئمەلى ده اولار. آشا دا قاتارلار.

کره

کره‌نین بير قيسمين اوزلرى ايندى يىيىرل، قالانين دا زومار اوچون پاييزا قدر ساخلايىب، سونرا سارى ياغ ائديرلر. اينديكى اوزلرى يتمك اوچون ال دريسينه (چېشىش دريسينه يادا قوزو دريسينه اوندان سونرا آت اوزونه يىغارلار، اونو دوزلامازلار، يتمك اوچوندو. اما اگر زومار اوچون يىغسالار، زومارا بير كېچى دريسين كى قورودولوب، شور سويوندا اىسلامدارلار، او شور سويو درينى چوخ دادلى، طاملى اثلر. سحر اىسلامدib آخشام ساغىنинدان سونرا چايدا يوپىوب، اتىن - متىن آرتىلايىب تميزلرلر. كوتون باغلائىب، جوحلرين ده باغلائىب سويوق سويلا يالدارلار. سويوق سو قويماز ياغ درىه ياپيشا. (موتالى توكلو اوزونه يىغارلار ياغى آت اوزونه)

تولودان چىخارداندان سونرا، داش دوزو كى چىنقىل كيمى دارتىبىلار ياغا سېپىب او زومار دريسينه يىغارلار.

ارىدىنچىن اونو او دوزدا ساخلايىار. ارىدىنده ده دوز سېمىزلىر. ياز آچىلاندان يىغارلار، گوزدە يېغىلاندان سونرا ارىدرلر. ارىدىنده ده ايندى اللى كيلو اولا - يوز كيلو اولا، بير قازانا تؤكوب اوjacدا آسارلار. (داها دوز آتمازلار) اوجاغىن آلتى يواش - يواش اولارلار كى ياغ داشماسىن. آلتى اىتى اولسا

ياغ داشسا بير دامجي قالماز، اونا دا اريتمه ميشدن قاباق بير مس قاب الده قويارلار، ياغ داشسا گرک او مس قابى ايچينه آتاسان سو زاد تؤكه سن بير دامجي قالماز. داشماگى چوخ چتىن اولار.

اريديكجن اوزونون كؤپويون ييغارلار. آزجادا اون سپرلر، ديبيندە آزجا تورتاسى قالار. بيرده کى ياغين توکو زادى قالماسين، بير قول گوى تيكاني يويوب، چيرپىب، تميزلىيىب، تر - تميزين ياغ قايياندا ايچينه سالىب دولاندىرارلار کى، نمنه توکو - موکو اولسا اوزونه ييغىب، آرتىلار. ارىيىندىن سونرا قويارلار كنارا سويويار. باخارلار ائله کى تورختادى، بارماق ياندىرمادى، اونو چىريشە يادا هيىزە يە تۈكىرلر، ديبيندە قالان تورتاسينا دا اون چالىب قويماق ائله يىب، قونشو آراسى يىيرلر. يادا ائله اوچورون يېرلر. ياغ ارىيىندە نئچە قونشو اولسا هاميسىينا پايلازلار. ياغين دا ارىنمه ميشينه كره، ارىنميшиينه ده سارى ياغ دېيرلر. بير ده تورتاني دولمايا قاتىب يادا كوممه پىشىرلر.

سوغانى نارين دوغرايىب، ياغدا پورتىدەدرلر (تفت وئرلر). شومونو، حاجىغى، گىچىرتىكاني^۱ دوغرايىب، قاتىشىدىرىيىب

۱ - شومون، گىچىرتىكان، حاجىغى: گئيرتى آدىدىر.

پۇرتىدەرلر، شور قاتىب، تورتايلا دا اونو خمير ائلرلر، اونلارين
دا آراسينا تۈكۈب اوچ - قولاغىن باغلارلار، اوچاقدا ساچا
سالىب، او اوز - بو اوزون قىزاردارلاركى اونا دا «قلىن» دىيىرلر.

قىزاراندان سونرا بارماق - بارماق دلىپ، كره - ياغ قويارلار.
ارييىب ايچىنه جوماندان سونرا، يىيىرلر. چوخدا يئمەلى اوЛАР.
آما ساج اولماسا، ائله او ساياق كۈزه سالارلار، ايکى طرفى
دە قىزارار يئنه دلىپ ياغ قويارلار، پىشىندىن سونرا گۇئتوروب
دستماللا كولون سىلىپ يىيىرلر. اونا دا كوللو كومىمە دىيىرلر.
اونون دا مىڭىز وار. بىردىن يا وقت اولمادى يا دا يىندىلر بىر آزى
سحره قالدى يئنه دە كۈزەدە ايسىيندىرىپ، ياغ قويوب يىيىرلر
كى، آز اوЛАR اوستۇنده دارتىشىما دوشىر. اوندا دا دىيىرلر: «كوللو
كومىمە سحره قالدى، مازاماتا مىنىدى».

چىريش

چىريش اونونو آغ پارچايا چكىب بارداق كىيمى ائلرلر، نە
قدر گون قاباغىندا قالسا هېچ زاد اولماز، آما سو دىسە خمير
اولوب آرادان گىدر، يانى سو اۇلۇمودور.

ھىزە

ھىزەنى تكە (ائىككى كىچى) درىسىندىن ائلرلر. درىيە آغ

چوغان، آرپا اونو بيرده قاتيقلار آشا قويوب اووارلار. توماش^۱ كيمى اولار، اوندان سونرا دوشابينان اووارلار ساخسى كيمى اوilar. كوتون، قولپلارين باغلارلار. اوندان سونرا پيله ييب سوزمه يينه باخارلار كى، هئچ يئردن سوزوبو اولماسين. ياغى دا تؤكىنده گرك يئنه دوشابينان يالادىب، سىيرەسن دوشاب ياغى ساخلار. سونرا ياغى تؤكەسن.

پنیر

بئرەدن سودو گتىريپ ايستى - ايستى مايا ويرىب، اۆز ايسيتىسىنە سودو چالارلار. الده دوزەنيلەن مايدان ويراندا ھم تئز اويار، ھم ده طاملى اولار.

بىر ساعات، بىر ساعات يارىمدان سونرا باخارلار ئىله كى اويدۇ تۈكىرلر توربايا، آزجا توربانىن اوچ- قولاغين قاتلارلار كى لاختا وئرسىن. ئىله كى لاختا وئرىدى دىلمە اولدو. توربانىن آغزىن اويان - بو ياندان بىر يئره يىغىب، بىر بوراللار. قويارلار تىشته يابىر قابا سويو گىدر. اوندان سونرا ترسە چۈندىرلر آغزى قالار آلتدا، ياسدىلايىب اوستونە بىر مجمئىيدن تاختادان قويوب، اوستونە ده بىر آغىر داش قويارلار، تمام سويو گىدر. لاپ سحرەجن قالار. بىردىن ده ايش اولدو تئز گۈئىرلر. سويو

۱ - توماش: قۇماش، اطلس.

گئندن سونرا، توربانين آغزىنى آچىب درىيە يىغسان قىچا
- قىچا دوغرايىب، دوزلايىب اوّلده قابارتمايا يىغارلار، قابارتما
اوتىن ايلده قالان موتال درىسىدى. حلبىيە يىغسالار دا قالىب،
قالىب كىرلر. بىر ده ائله زادا يىغارلار كى، آلومىنۇم كىمى
قابى دوز دالمهسىن، سونرادا يايلاقدان دؤننده قابارتىدان
تؤكوب، پنيرە شور قاتىب، موتال باسالار. پنيرەن سوپىيلا
خمير ائلهيىب، چۈرك پىشىرلر. يادا پنيرەن سوپيون اوجاقدا
آسيب يواش - يواش اودون قويارلار، اوندا گرک آساندان
قارىشدىراسان كى آلتدان لاي با لاي چورويم، چورويندە
قاتىشدىرمازلار ائله كى پىرتلادى اوزە چىخدى توربايا تؤكوب
بىر يئردىن آسلامىلار كى سوپيو گئدىب بركى قالار. اونا «لور»
دىيەلر.

كوردو پنير

دالمنى اوجاغا آسيب قىزان كىمى اولاندا، اونون اوستونە
بىر آز دوز سېرلر. اىستەدىكى بىر آز پىققىلدایا، كېڭىرلە
كسيب، كېڭىر - كېڭىر چۈندەررلە او اوزە، اونا دا دوز سېرلر
ايچىنه هاوا كىچسىن. ائله كى بارماقى ياندىراندا نە چوخ
ايستى اولا نەدە چوخ سوپىوق. چوخ قالسا پىشر، آز دا قالسا
بىر يئە يىغيشىماز. ائله اوجاقدا قازاندان گۇئتۈرۈپ سىخارلار.

سیخیب قويارلار کنار، سويون دا «لور» چيخارارلار.

پنیر مايسى نين ملزمەلرى

۱- ساخسى بارداق

۲- آوودوق (قاتيقدان آوودوق (آيران) توتوپ ساخسى بارداغا تۈكىرلى) نهره آيرانى اولماز.

۳- قويون قورساغى (كئچى قورساغى دا اولار ضعيف اولار) قاباقدان قويون قورساغىن دوزلا يىب كۈلگەدە قورودارلار. گون گرك دىمېيىه، گون دىسە جىرييلار. دامدا، آلاچىخدا گون دوشىمەين يئرده قورودارلار. گرك كۈلگەدە داش دوزونان قورويا، موادىن گۇئتورە، يئتىشە.

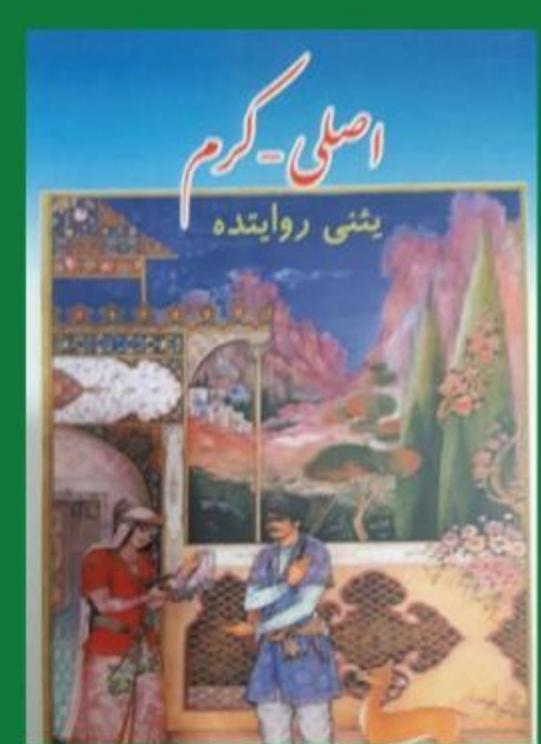
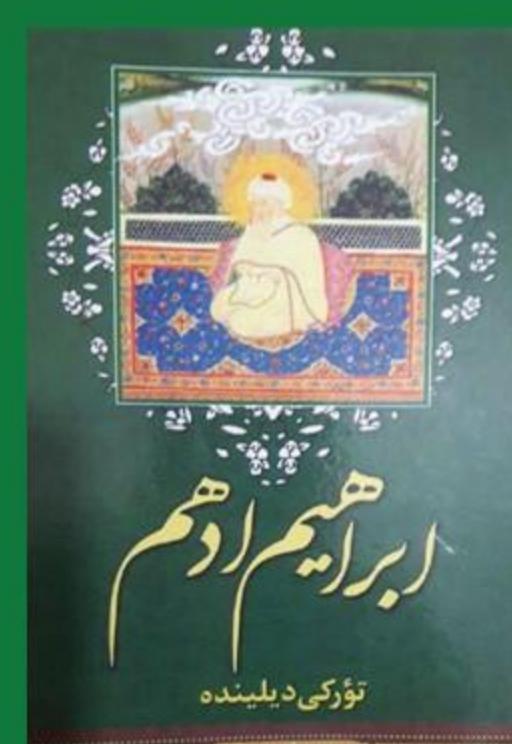
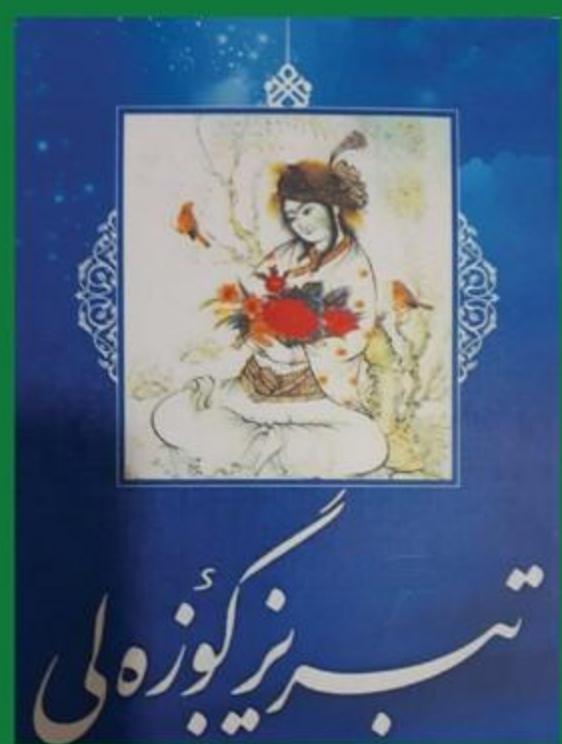
۴- دويو (بىر فنجان)

۵- كىشمىش. ۶- بوغدا. ۷- مىخك، هل و قولونجان بونلار گرك دىرى اولا دارتىلمايا. ۸- دادلى مايانا. ۹- دوز، قند، زى (زاج سفید)

آچىقلاما

قا باجادان قورو دولموش قورساغى اىسلامىيپ، دوزون

یووارلار. هم دوزو گئدر، هم ده ایسلانار (تزهسى اولماز) اوندان سونرا اونو قويارلار آغ توربانين ايچينه، سونرا ميخهبي، دارچينى، هئلى، اولسا قولونجان اولماسا دا اؤنملى دئيل. بونلارين دا دارتىلماميشين بير خيردا توربايا توکوب قويارلار بؤيوک توربانين ايچينه. سونرا بير فنجان دويونو بير ده اولسا دادلى مايانا، اولماسادا هئچ، اونلارى بير توربايا تؤکوب قويارلار بؤيوک توربانين ايچينه، اونوندا آغزىنى باغلابىب قويارلار بارداغا، آيرانين ايچينه بير آز دا داش دوز، آزجا دا «زى» بير حبهده قند آثارلار آيرانين ايچينه، بير گوندن بير هفتە يە قدر قالسا يئتىشىر. اوندان پئندىر چالارلار. اونو دا توتان آدام گرك تميز اولا يوخسا گلمز. نئچە آى اىشلتىمك اولار، هر زاماندا سوپى آز اولسا، بير آز پنير سوپى يادا قاتيق آيرانى توتوب تۈكۈرلر ايچينه.

استاد حمید احمدزاده‌نین اثرلریندن نمونه‌لر

حمید احمدزاده (تیلیم خانلی)

۱۳۳۲ آذر آیندا، اورمو شهرینده زحمتکش بیر عایله‌ده دوغولوب. اوچ یاشیندا ایکن دوغما یوردو تبریزه کوچوب. او، اوشاق چاقلاریندان قارداشلاری ایله بیرلیکده مهدآزادی مطبعه‌سینده، آغیرشرايط ده ایشه باشладی، ۱۳۴۳-۱۳۴۳ جی ایل صمد بهرنگی و یولداشلاری ایله «مهدآزادی آدینه» درگیسینده تانیش اولدو.

۱۳۴۶ و ۴۷ ایللرینده پروفسور صدیق ایله مهدآزادی درگیسینین «هنراجتمع» بولومونون فنی ایشلرینده خدمت گوستردی. ۱۳۵۰-جی ایلده ساواک طرفیندن توتولدو. زندان‌دان آزاد اولدوقدان سونرا درسینه ادامه وئریب ۱۳۵۵ دیپلم طبیعی و ۱۳۵۷ نقشه برداری رشته‌سینده فوق‌دیپلم مدرکینی قازاندی. شاه ایراندان قاچاندان سونرا، احمدزاده قارداشلاریلا بیرگه ایشه سالدیقلاری «آنچاچاپ» مطبعه‌سینده «اولدوز» رونامه‌سینی یولا سالیب، چاپ ائتدیلر. بو چالیشان انسان «ازمیر» شهرینده «ازه» دانشگاهیندان تورک دیلی و کرج دانشگاهیندا فارس دیلندۀ لیسانس آلب، هابئله تهران دانشگاهیندان روزنامه‌نگاری رشته‌سینده یوکسک لیسانس آلماغی باشاریب. حمید احمدزاده‌دن بوگونه کیمی آذربایجان فولکلورو ساحسینده آشاغیدا آدلاری گلن کتابلار یازیب، یاییدیر:

- ۱- «عاشيق‌لار»، آنا چاپ تبریز، ۱۳۵۷. ۲- «تولکو قوجالمیش ایدی» آنا چاپ تبریز، ۱۳۵۸.
- ۳- «اصلی کرم داستانی» انتشارات پینار کرج، ۱۳۸۸. ۴- «طاهر زهره» انتشارات ندای شمس تبریز، ۱۳۹۲. ۵- «ابراهیم ادهم» انتشارات بخشایش قم، ۱۳۹۶. ۶- «آنام بیلن باياتیلار» انتشارات قم، ۱۳۹۷. ۷- «اوشاق نغمه‌لری» کتابی. بو کتابلاردان باشقا آذربایجان ادبیاتی ایله تاریخی قونوسوندا اون جلدن آرتیق کتابلاری ایشیق اوزو گوروب هابئله ۱۱۰ مقاله‌سی، ایران، آذربایجان و تورکیه‌نین نشریه‌لرینی چاپ اولوب.